HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 9. Sobota (Saturday) 26. února (February) 1977 Cena 25 centů

Nezapomínáme a zapomenout nesmíme!

Dne 22. února 1948, když už probíhala v Československu komunisty uměle vyvolaná vládní krise s jasně vytčeným moskevským plánem k převzetí státní moci komunisty, byla v Průmyslovém paláci na sjezdu závodních rad odhlasována 8.000 delegáty ze všech koutů republiky generální stávka na úterý 24. února 1948 (jen deset delegátů hlasovalo proti).

V úterý 24. února se tedy v poledne rozezvučely Prahou tovární sirény a píšťaly lokomotiv. Ve večerních hodinách pak přes 80.000 stranou nakomandovaných dělníků pořádalo zastrašující průvod poděšenou Prahou za volání "Ať žije KSČ". Průvod šel přes Václavské náměstí, přes Příkopy a odtud zase zpět na Václavské náměstí. Síla desetitisíců měla "přesvědčit" a zastrašit bezbranné, že jejich odpor by byl marný. Příslušníci lidových milic dokonce obsadili mosty, aby zabránili odvážným pražským studentům dostat se na Hrad k presidentu dr. E. Benešovi, kterého chtěli svým rozhodným postojem povzbudit k vytrvání. Mnozí z těchto studentů byli později stíháni, věznění a jinak persekuováni.

* * *

Náš dnešní obrázek je z této generální stávky, po níž druhého dne — (tedy ve středu 25. února) — následovala mohutná manifestace pracujících, zorganisovaná komunisty na Václavském náměstí. Pod tlakem těchto událostí president Beneš přijal demisi, podanou 20. února 12 ministry strany národně socialistické, lidové a slovenské strany demokratické; — a tak se stalo, že státní moc se dostala do rukou komunistů a jejich přisluhovačů pod maskou zdánlivé demokracie.

* * *

Není to poprvé, kdy naše národy doma za mořem prožívají období cizí nadvlády — prostřednictvím vlastních lidí, zaprodaných cizí ideologii. Opravdu málokterý národ měl tak pohnutou historii jako právě náš.

Aby národ mohl přežít takováto tragická období své historie, a aby z nich vyšel s nezlomenou páteří, s hlavou vztyčenou a morálně neporažený, potřebuje uvědomělých jedinců a jejich prorockých a povzbudivých hlasů. Šťastný byl náš národ ale i v tomto směru — neboť vždy se našli nezlomní jedinci, kteří národu v dobách zlých připomínali jeho minulou slávu, vyrostlou z kořenů křesťanských kulturních tradic, které se osvědčily a k nimž je tedy nutno se v nových formách vždy vracet, má-li si náš národ připravit lepší budoucnost pro své generace příští. Ani v dnešní době našemu národu nescházejí takoví lidé, uvědomující si svou morální zodpovědnost k přítomnosti i k budoucnosti. Signatáři nedávno vydané "Charty 77" utvrzují a burcují náš lid, že kulturním národům, českému a slovenskému, jsou znovu upírána nezadatelná práva svobody. Svými podpisy podepsali nejen Chartu 77, ale zapsali se do historie našich národů stejně jako čeští spisovatelé svým manifestem za první světové války, — jako už předtím naši národní buditelé a ještě před tím — ve smutné době pobělohorského cizáctví — odvážný vlastenecký jesuitský kněz Jan Bohuslav Balbín. Tento bojovník na poli duchovním burcoval národní vědomí české, posiloval a vychovával své krajany, aby vztyčili hlavy a pozvedli srdce; nebojácně ukazoval i na křivdy, spáchané na českém státu, a na viny, tížící svědomí vladařů.

* * *

Ve dnech smutného únorového výročí našeho národa za mořem spojme se duševně s našimi drahými a společně s nimi slovy Balbínovými prosme vroucně svatého Václava — patrona české země:

"Ty, o největší a nejpřednější z českých patronů, Václave, buď nám Vratislavem a navrať starou slávu svým Čechům! Znovu nás postav na místo, s něhož jsme klesli vlastní nedbalostí, i nezaslouženě, zločinnou mstivostí jiných, nebo pochlebnictvím mnohých, co nejvěrněji sloužíce Tobě a svatému náboženství i králům až do skonání. Ty národa našeho ochrano a štíte! Zahyneme-li, Tobě zahyneme. Od nových lidí marně bys čekal ono uctívání, které Ti česká země po tolik věků věnuje — Tebe milujíc. Protož opakuji prosebně: Nedej zahynouti nám i budoucím!

Jestliže bys snad nechtěl vyslyšeti nezdárné syny, slyš a vyslyš prosby předků našich, kteří za své potomstvo se modlili a v nebi Tebe vidí. Svatý Václave, Kristův mučedníku, jediný dědici Čech, ozbroj za nás!"

ENGLISH SECTION INSIDE

JAK TO VIDÍ RUSOVÉ A ČÍŇANI

Ferdinand Peroutka:

Kritický moderní duch všechno zkoumá, a tolik různých názorů o všem možném bylo projeveno, že někdy asi je radno vrátit se k té nebo oné nejzákladnější otázce a ještě jednou ji zkoumat. Na příklad, čínský Mao Ce Tung řekl: "Politická moc vyrůstá hlavně z pušky". Je to pravda? Je, v mezinárodním životě, armáda se svými nástroji stále ještě nejsilnější argument?

Na demokratickém Západě někteří jsou plni dobré vůle a hlásají: jestliže stát dá občanům nejplnější svobodu a jestliže zároveň jeho sociální politika poskytne lidem co největší blahobyt, bude tím onen stát lépe chráněn před sousedy nebo i před vpádem zdaleka víc než by mohl být chráněn sebe silnější armádou. Na čem se zakládá takové mínění? Na které zkušenosti? Exaktní vědy fysikální proto jsou považovány za exaktní, poněvadž svá tvrzení mohou dokázat experimentem v laboratoři. Sociální vědy jsou bez této autority, již dává zdařený experiment. Jejich jedinou laboratoří je historie, v níž někdy výsledky pokusu se objeví až po stu letech. Sociální vědec vždy bude více podoben prorokovi než fysik a chemik.

Mezi různostmi, jež dělí státy demokratické od diktátorských, je také různost v názoru na to, jaké armády je státu třeba. Je tendencí demokracie připravit člověku co nejvíce spokojenosti a volného prostoru pro jeho život. Povinné odvody do armády beze vší pochyby porušují soukromý život jedinců, bud'tež tedy odstraněny. Státy diktátorské jsou nesmírně vzdáleny takovým ohledům.

Někteří na Západě shledali, že ideologie obtěžuje člověka, ukládá mu nemilé povinnosti, někdy si počíná i tyransky. Často citovaný příklad: ideologie puritánská. Tito někteří vyhlásili před několika lety, že nastal "konec ideologie". Snad to vyhlásili spěšněji a důkladněji, než je rozumno. Dokonce můžeme říci, že oni sami nejsou bez ideologie, jen mají svou vlastní, jinou ideologii, tu, že ideologie není třeba. Uznejme, že ideologie někdy přeháněly; dobře, varujme se tedy přehnaných ideologií. Ale, jestliže člověk nemá nějakou ideologii na příklad o počestnosti, čím se řídí? Jestliže voják nebojuje za nějakou ideu, zač bojuje? Nebo už bojů nebude?

Sovětské Rusko a komunistická Čína ideologii činí základem svých armád. Ovšem Když tak rozhodně vpravily do literatury, umění a filosofie povinný ideologický základ. jak by mohly vynechat armádu, která jim více leží na srdci? V císařském Německu vojenská výchova byla zdrženlivá a rozpačitá proti tomu, jak existuje v Sovětech a Číně. To poslední, co by Sověty a Čínu mohlo napadnout, by bylo zříditi dobrovolnickou armádu a nechat na vůli lidí, Ivana a Dimitrie nebo Wanga, Tenga a Wenga, čeho se chtějí účastnit a čeho ne.

Co Sověty a Čína neúchylně mají na mysli, je velká válka lidová. Ta podle jejich přesvědčení může a musí být připravena propagandou, která od rána do večera se bude snášet na všechny občany a na vojáka obzvláště. Péče o čínského vojáka pokročila: má kluby, aby si v nich po tuhém denním výcviku večer odpočinul. Jak si nejlépe odpočine? Tak prý, jestliže před spaním bude číst "poučné spisy o politických věcech", které v klubu leží na každém stole. Tak Rusové a Číňané to vidí, ale tak i Lev Nikolajevič Tolstoj to viděl: ve

(Dokončení na str. 12.)

Sloupek informací

K DOPISUM CARTER—SACHAROV A JEŠTĚ O DISIDENTECH

V uplynulých dnech se poměrně hodně psalo a mluvilo o tom, zda bylo správné, že prezident Jimmy Carter odpověděl na dopis Andreje Sacharova. Vyskytly se i názory — mimochodem skoro totožné s oficiálním stanoviskem Moskvy, vyjádřeným v PRAVDĚ dne 12. února — zda se tím zbytečně nepletl do vnitřních záležitostí Sovětského svazu a jestli svým projevem sympatií ještě jenom nezhorší situaci disidentů, to je lidí jiné než státní sovětské víry. Co je pravdy na takových úvahách?

Andrej Sacharov je mezinárodní kapacita v oboru atomové fyziky, významně se podílel na vývoji první sovětské vodíkové bomby. Jeho životopis vypráví, že právě tato činnost ho přivedla k zamyšlení o hodnotách lidského života — uvědomoval si, jak hroznou sílu dává do rukou systému, o jehož podstatě a jeho poměru k lidem začal pochybovat. Rozhodl se podporovat ty, které režim pronásledoval pro jejich odlišné představy o "vládě lidu", veřejně se postavil na stranu kritiků režimního přístupu k otázkám lidských práv a svobod. Sacharov je dodnes členem sovětské Akademie věd, jinak ztratil všechna privilegia prominentního člena sovětské společnosti a těch je hezká řádka. Před dvěma roky mu byla za jeho humanitní úsilí udělena Nobelova cena míru. Myslím, že takovému člověku se na dopisy má odpovídat!

Je také důležité upomenout se, co prezident Carter Sacharovovi napsal. Připomenul mu jednu větu z inaugurační řeči: "Právě proto, že jsme svobodní, nemůžeme být lhostejní k osudu svobod kdekoliv jinde", a dodal: "Můžete být ujištěn, že americký lid a jeho vláda ... budou pokračovat ve snahách spoluvytvářet svět, ve kterém národy různých kultur a rozdílné minulosti mohou žít vedle sebe v míru a spravedlnosti". Jsou taková ujištění "vměšováním" do vnitřních věcí SSSR?

A ještě bych dodal. Někdy předminulý týden navštívil bývalý prezident Ford svoji mateřskou univerzitu v Yale a v rozhovoru se studenty vyjádřil politování, že svého času odmítl přijmout Alexandra Solženicyna. Víme, že mu to poradil bývalý státní sekretář Henry Kissinger, který rozmluvou prezidenta s vyhoštěným sovětským disidentem nechtěl "dráždit" Kreml. Jak víme, nic tím nevylepšil, síla a hrubost komunistických útoků a urážek na adresu Spojených států se nijak nezmírnila, naopak, ústupek si v Kremlu opět vyložili jako projev slabosti.

Dále lze uvést skutečnost, že vedoucí představitelé komunistické strany USA — která je vším možným, jen ne konstruktivním článkem americké společnosti! — jsou v Moskvě jako doma; takový Gus Hall již několikrát patřičně olíbal jak Chruščeva, tak Brežněva. To samozřejmě také není vměšování se do vnitřních záležitostí v tomto případě USA.

□

NOVÉ ZATÝKÁNÍ V SSSR, DALŠÍ DISIDENTI

Je pravda, že sovětští vládci jsou velmi citliví na jakékoliv připomínky k jejich společenskému systému. Pokud si například sovětskou okupaci Československa v srpnu 1968 představujeme jako vojenské přepadení a nikoliv jako milou, byť překvapivou návštěvu přátel — pak to u nich máme samozřejmě špatné. Pokud vidíme sovětského člověka sešněrovaného pouty jediné ideologie a nikoliv jako nadšeného a oddaného dělníka na roli "budování komunismu", nad nímž poletují kremelští andělé, mávající mírovými ratolestmi — pak to máme ještě horší. Nemysleme si však, že sovětská politická policie jedná tvrdě až když americký prezident napíše pár lidských řádek jednomu vládě nepohodlnému občanovi. S takovým názorem na nejčerstvější vlnu zatýkání disidentů v SSSR nelze souhlasit. Ovšem, Kreml by byl možná rád, kdybychom uvěřili, že jeho policajti řádí jen tehdy, když někdo zvenčí začne mluvit o "svobodách" ...

Alexander Ginzburg, jeden ze Sacharovových spolupracovníků byl zatčen již na samém začátku února, před dopisem z Washingtonu. (H.N. 12. února.) K jeho případu napsaly komunistické noviny: "Zpravodaj agentury TASS (tisková kancelář SSSR, pozn. J.N.) byl informován, že z rozhodnutí prokurátora byl Ginzburg ve městě Kaluze zatčen a jeho případ se začal vyšetřovat. Ginzburg je člověk bez stálého zaměstnání, příživník, který zahájil svoji 'kariéru' spekulacemi a nákupem kradených ikon. V minulosti byl dvakrát souzen. Již tehdy byly Ginzburgovi dokázány jeho styky s profašistickou emigrantskou organizací Lidový pracovní svaz (NTS), která, jak známo, spolupracuje se západními špionážními organizacemi ..." Atd. Nic o jeho básnickém díle, nic o jeho účasti v kampani za plnění Helsinské smlouvy. Ginzburg, dodejme, je správcem takzvaného Solženicynova fondu pro podporu vězněných disidentů a jejich rodin.

V první polovině února byl zatčen Juri Orlov, který je předsedou tzv. Helsinského výboru — skupiny sovětských občanů, která upozorňuje, v čem a jak sovětská vládní místa porušují ustanovení Helsinské smlouvy, kterou podepsal i nejvyšší představitel SSSR. Orlov se "provinil" asi také tím, že minulý měsíc předal Martinu Garbusovi - právníku z New Yorku, který navštívil Moskvu — listinu se jmény 60 těžce nemocných politických vězňů. Garbus ji předal dále našemu State Departmentu.

Zatčeni byli dále Mikola Rudenko, známý ukrajinský spisovatel, činný rovněž v "Helsinském výboru", a jeho spolupracovník Alexej Tichi. Jsou obviňováni — podle moskevské PRAVDY — "z rozšiřování lživých výmyslů o sovětském státním a společenském pořádku". Je velmi pravděpodobné, že jmenovaní nejsou posledními obětmi tohoto — jak píší evropské noviny — "s nebývalou ostrostí vedeného boje proti disidentům".

Jistě zajímavé je zjištění, že tvrdá opatření proti kritikům politického systému v komunistických státech jenom dál zesilují a rozšiřují disidentské hnutí. Poslední případ je z Rumunska. Třeba říci, že vůdce rumunských komunistů Ceaušescu je z bolševického hlediska neortodoxní jen v některých otázkách zahraniční politiky, v nichž si někdy dovoluje nesouhlasit se Sovětským svazem. Vynáší mu to značné investice zejména západoevropských států. Pokud však jde o vnitřní politiku, upomíná jeho režim velmi silně na stalinské údobí. Tím více překvapil "Otevřený dopis" adresovaný několika osobnostem veřejného života nadcházející konferenci v Bělehradě, na níž se má zkoumat, jak byly plněny paragrafy Helsinské smlouvy. Mluvčím skupiny těchto rumunských disidentů je spisovatel Paul Goma, jehož protistalinské romány (např. "Ostinato") vyšly zatím jen na Západě. V rozhovoru s reportérem mnichovského deníku SÜDDEUTSCHE ZEITUNG měl Goma prohlásit:

"Jestliže nedávno třeba kritik jugoslávského režimu Milovan Džilas upozornil světovou veřejnost na to, že ve vězeních jeho země je trestáno 600 politických provinilců, mohu k tomu jen poznamenat: Tady v Rumunsku se 20 milionů občanů považuje za politické vězně, jimž je dovoleno jít večer domů a spát ve vlastní posteli." Rumunský režim, podle Gomy, neplní v otázce občanských práv a svobod ani mezinárodní úmluvy, ani sliby vlastní ústavy.

□

Z ČESKOSLOVENSKA

Dnes znovu nic, co by přispívalo pověsti naší staré vlasti ve světě. Co se stalo 12. února dopisovateli NEW YORK TIMES Paul Hofmannovi, to se skoro přesně opakovalo v případě korespondenta západoněmeckého týdeníku DER STERN Walter Kratzera o tři dny později.

Kratzer byl v Praze rovněž proto, aby přivezl nějaký zpravodajský materiál o čs. kampani proti "chartistům". V sobotu 12. února ho v noci v jeho hotelu probudili tři pracovníci Státní bezpečnosti a odvezli ho na hlavní policejní stanici, kde byl čtyři hodiny vyslýchán, s kým ze signatářů "Charty 77" mluvil a o čem. V pondělí 14. února Kratzer z Prahy odjížděl; v Českých Velenicích, hraniční stanici s Rakouskem, byl vyzván vystoupit z vlaku. Následovala osobní prohlídka a prohlídka zavazadel. Pohraniční orgány nenašly co hledaly a tak po hodině dovolily západoněmeckému novináři, aby opustil Československo. Do nejbližší rakouské železniční stanice Neunagelberg to byly dvě míle pěšky — se zavazadly v třeskuté zimě — není žádná legrace ...

K tomu není třeba moc přidávat. Ve třech dnech dva případy neomaleného zacházení se zahraničními novináři. Jak dnes situace v moskevském podhradí vypadá, nemusí mít tenhle československý "rekord" dlouhého trvání. V každém případě však přispěl svojí troškou k nadcházejícím komunistickým oslavám 29. výročí pražského puče v únoru 1948. Tenkrát ve dnech 20. až 25. února skončily všechny iluze o "československé cestě k socialismu" a naše stará republika se dostala na komunistické scestí. Na československé půdě vznikly první koncentráky na Jáchymovsku, pak na Příbramsku a jinde. Dvacet let po sovětských poradcích přišla sovětská armáda. Náš bývalý domov se nebývale změnil. Nikoli k lepšímu ...

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 26, 1977 — Vol. II., No. 9.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Změna Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

LETEM SVĚTEM

Káhyra. — Ve dnech 18. a 19. ledna došlo v několika egyptských městech k demonstracím a nepokojům kvůli zdražení potravin. Při srážkách demonstrantů s policií a armádou bylo zabito 79 lidí a na 600 jich bylo zraněno. President Sadat obvinil komunisty, že vyvolali tyto demonstrace, a předložil k referendu zákon, kterým se zakazují demonstrace a stávky, ohrožující veřejný pořádek, jakož i podvratné organizace, mezi nimiž je na prvním místě komunistická strana. Podvratná činnost komunistů může být nyní trestána vězením na 10 let, nebo na doživotí. Při referendu se Egypt'ané ve zdrcující většině vyslovili pro tento zákon. Sadat pak prohlásil, že komunisté vyvoláním nedávné bouře si sami zasadili smrtelnou ránu; nyní je egyptský lid chce vyloučit ze svého středu, protože komunismus nemá v egyptské společnosti žádné místo už jen pro svůj atheismus.

• • •

Bejrút. — Ve čtvrtek a v pátek minulého týdne došlo na jižní straně Bejrútu k bojům mezi syrskou mírovou armádou a skupinou palestinských guerilů, kteří zamítají jakékoliv narovnání s Izraelem. Bojovalo se těžkými zbraněmi: protiletadlovými děly, moždíři, granátomety a těžkými kulomety. Přitom bylo zabito 10 lidí.

• • •

New Delhi. — V pátek 11. února zemřel na srdeční mrtvici ve věku 71 let indický president Fakhruddin Ali Ahmed. Indira Gandhiová vychválila svého dlouholetého spojence jako muže vznešených zásad, jehož srdce bylo s chudými a potřebnými lidmi. Indický president má pouze figurativní roli; vládní moc vykonává ministerská předsedkyně a její ministři. Jeho pohřbu se za USA osobně zúčastnila paní Carterová, matka našeho nového presidenta, která před několika lety pracovala v Indii jako ošetřovatelka v rámci programu "Peace Corps".

• • •

Madrid. — Policistům, oblečeným jako hipíci, se podařilo objevit a osvobodit dvě vysoké španělské osobnosti, unesené komunistickými teroristy GRAPO (Protifašistická resistenční skupina 1. října): předsedu Státní rady Oriola a generála Villaescusa, předsedu vojenského soudnictví. S oběma prý bylo v zajetí zacházeno velmi dobře. Španělský ministr vnitra k tomu prohlásil, že osvobozením těchto rukojmí byla odstraněna jedna z překážek pro amnestování politických vězňů; zároveň však také řekl, že se bude dále pokračovat v policejní akci pro úplné zničení skupiny GRAPO.

• • •

Madrid. — Španělsko a Sovětský svaz po 38leté přestávce spolu navázaly 9. února normální diplomatické vztahy. Extrémní pravice však nazvala tento krok "hanbou" a požadovala návrat 500 tun zlata, majícího hodnotu téměř dvou bilionů dolarů, které bylo za španělské občanské války komunisty ukradeno a převezeno do Moskvy.

• • •

Madrid. — Podle mínění některých politických analystů komunistický a také extrémně pravicový teror ve Španělsku chce docílit toho, aby se tam v březnu svobodné volby nekonaly, a aby se Španělsko nedalo na cestu demokracie. Tento teror je obratně řízen z Moskvy, Alžírska a Libye. Tyto země pod vedením Moskvy by chtěly pomocí teroru dosáhnout toho, aby španělské střední vrstvy se demoralisovaly a znovu zavedly ve své zemi vojenskou diktaturu, podobnou Pinochetově diktatuře v Čile. Tím by pak Španělsko bylo zdiskreditováno v očích Západních demokracií a nestalo by se členskou zemí organizací NATO a Evropského společenství. Tyto organizace by byly členstvím Španělska posíleny, což se příčí zájmům Moskvy. Moskva už dříve nařídila Západním komunistickým stranám, aby znemožnily jakékoliv rozšíření a posílení obou zmíněných organizací. Podle španělského denního tisku španělští levicoví teroristé jsou trénováni a financováni Alžírskem; jisté je aspoň to, že komunistická teroristická organizace GRAPO dostává pokyny prostřednictvím alžírského rozhlasu.

• • •

Řím. — Italská veřejnost je pobouřena řadou atentátů, provedených o weekendu 6. února neofašistickými a levicovými extrémisty. V Římě bylo provedeno pět bombových atentátů proti policejním stanicím, u Bergama došlo k přestřelce mezi teroristy a policií, při čemž byli zabiti dva policisté a jeden terorista, a v poslední minutě byl překažen bombový atentát na plně obsazený vlak, možná plánovaný proti ministerskému předsedovi Andreottimu. V Římě je těžká atmosféra také z toho důvodu, že pracovní unie a extrémní levice zamítají vládní dekrety o přísné šetrnosti k zlepšení hospodářské situace. Pracovní unie neochvějně požadují, aby mzdy byly automaticky zvyšovány úměrně ke zvýšení inflace, což je nesplnitelný požadavek. Někteří pozorovatelé se domnívají, že z této situace nebude jiného východiska než připustit komunisty do vlády. To však by byl další jistý krok ke zkomunisování Itálie.

• • •

Paříž. — Podle odhadů OECD v Paříži a Energetického úřadu ve Vídni známá ložiska uranové rudy ve Spojených státech obsahují 320,000 tun uranu, v Austrálii 240,000 tun, v Jižní Africe 186,000 tun, v Kanadě 145,000 tun, v Nigérii 40,000 tun, ve Francii 37,000 tun, v Alžírsku 28,000 tun, v Gabúnu 20,000 tun, ve Středoafrické republice 8,000 tun a v Zairu 1,800 tun. V přítomnosti je pro světové potřeby nutno vytěžit asi 18,000 tun uranové rudy ročně; v roce 1980 bude nutno vytěžit na 50 tisíc tun uranové rudy ročně.

• • •

Maputo. — Samora Machel, komunistický president Mozambiku, oznámil, že lidové masy jeho země budou vedeny ke zničení kapitalismu a k výstavbě komunistické společnosti. Cizí vykořist'ovatelé prý sice už byli vyhnáni ze země, avšak nyní bude ještě nutno zlikvidovat domácí buržoasii, kterou Machel nazval národními "parasity".

• • •

Bangkok. — Z dosud neznámých důvodů asi 200 kambodžských komunistických vojáků, vyzbrojených až po zuby, přepadlo 28. ledna v noci tři malé thajské pohraniční vesnice. Rudí khmerové spálili úrodu vesničanů, vypálili jejich chatrče až do základů a barbarsky zavraždili při nejmenším 30 vesničanů; 8 mužů, 11 žen a 11 dětí. Jedna z žen byla těhotná; dětem — i nemluvňatům — komunisté prořízli hrdlo nožem nebo bajonetem. Thajská vláda rozkázala uzavření hranic mezi oběma zeměmi. Rudí khmerové už několikrát vnikli z Kambodže na thajské území, avšak dosud pouze proto, aby si tam nakradli zásoby potravin.

• • •

Moskva. — V nedávné rezoluci Ústředního výboru komunistické strany Sovětského svazu byla znovu výrazně zdůrazněna vůdčí role Sovětského svazu uvnitř světového komunistického hnutí. Sovětský systém prý poskytuje lidu "příkladnou svobodu a demokracii", která je v kapitalistických zemích nemožná. Sovětský svaz, "vůdčí hvězda" světového komunismu, má podle tohoto dokumentu nejdynamičtější ekonomii světa a je vedoucí mocností ve světové politice. Ve světě prý budoucnost náleží komunismu, zatím co kapitalismus nemá žádnou budoucnost. (Autorům tohoto prohlášení jistě nechybí smysl pro humor a pro přetvářku, aby se udrželi na svých teplých místech a zároveň si nechali zadní vrátka otevřena . . .)

• • •

Kapské město. — Jihoafrický parlament jedná o návrhu zákona, kterým by se presidentu země dávala v naléhavé potřebě podobná moc jakou už má v případě války. Naléhavou potřebou se míní potlačení terorismu a vnitřních nepokojů. Mimo jiné může rozhodnout zavedení totální censury, zkonfiskovat válečně důležitý materiál, včetně dopravních prostředků a domů, a nařídit vojákům v záloze, aby pomáhali policii při potlačování nepokojů.

• • •

Santiago. — Podle mezinárodní smlouvy, uzavřené v roce 1959 ve Washingtoně, kterou podepsalo 18 zemí, až do roku 1999 žádná země světa si nesmí činit nároky na žádné území Antarktidy. Různé země světa však mají od geofysického roku 1957—58 ve věčném ledě tohoto kontinentu své vědecké základny. Nyní Čile si činí otevřeně nároky na území Antarktidy, ležící mezi 53. a 90. poledníkem; tento zábor prý opravňují historické, právní a zeměpisné důvody. Čilská vláda už svěřila správu tohoto území nejjižnější čilské provincii, a ministerstva obrany a zahraničí dostala za úkol vojensky zajistit jeho bezpečnost. President Pinochet, aby potvrdil čilské nároky na toto území, navštívil nedávno tamní tři čilské základny.

• • •

Washington. — Carterova vláda rozhodla předložit Kongresu návrh na poskytnutí pomoci Egyptu ve formě potravin v ceně 190 milionů dolarů, aby se tak Sadatově vládě pomohlo vyřešit problém nedostatku potravin. U.S. vláda očekává, že tímto gestem si získá povolnost Egypta ve svém úsilí o vyřešení konfliktu na Blízkém východě.

• • •

Washington. — U.S. vláda podporuje ročním obnosem čtyř bilionů dolarů tzv. Národní program školních obědů; děti ve veřejných školách obdrží za pouhých 60 centů celý oběd. Tak v celých Spojených státech asi 25 milionů studentů užívá této výhody. Tyto obědy, zavedené v roce 1946, mají zajistit chudým studentům chutné, výživné a vyrovnané jídlo. Jaká je však skutečnost? Bylo zjištěno, že na mnohých školách je tato služba studentům opravdu prokazována nedbale. Studenti si tento oběd koupí, avšak pak jej nejedí; oběd skončí v sudu na odpadky, kde si pak na něm pochutnají krysy, které se v okolí veřejných škol stávají příliš "vypasenými", takže mohou sotva běžet. — Jen v Chicagu tak je denně odhozeno do odpadků na 60 tun potravin, a podle umírněných odhadů se každoročně tímto způsobem znehodnotí za 600 milionů dolarů školních potravin. Ve skutečnosti je tento obnos asi mnohem vyšší. Některé školní děti odhazují tyto potraviny z přesycenosti, ze zhýčkanosti, z nezvyku či z touhy po "štíhlé linii". Jedním z předních důvodů tohoto zjevu je však vadný výběr potravin a jejich velmi nedbalá příprava. Aby se "ušetřilo" — (kam se pak podějí peníze, určené na školní obědy?) — kupují se potraviny staré a bezcenné, sériově vyrobená a stále stejná jídla. Na některých školách střídají hamburgers-wieners, wieners-hamburgers atd., na jiných zase dávají stále spaghetti se stejnou omáčkou a masovými kuličkami; jinde dávají "televizní" obědy, jinde se opět spokojí se sandwichem s podřadným salámem. Příprava těchto obědů je většinou svěřována černošským kuchařkám, které se opravdu při práci "nepřetrhnou"; podávaná jídla jsou vychladlá, maso páchne a začíná se kazit; uvařená zelenina je bud' suchá ,anebo vodnatá, jablečná kaše je hnusná, a všechno je příšerně špinavé, takže i těm nejméně náročným se z toho zvedá žaludek. Správa školy se o tuto věc nestará; černoškám ostatně není možno nic vytknout — (pro barvu jejich kůže) — protože — podle amerického způsobu myšlení — by to bylo považováno za rasismus. A ten je přece v USA dávno trestný. — Také se zjistilo, že existuje v administraci tohoto programu školních obědů naprostý chaos, takže nikdo v této věci nemůže nic dělat; i washingtonské ministerstvo zemědělství, které tento plán sponsoruje, je bezmocné. Pouze a jedině administrace školy, které si tuto věc vzaly k srdci, poskytují studentům chutné a hodnotné obědy.

• • •

Chicago. — Na celém světě je v museích pouze asi 2,000 meteoritů. Jejich stáří je 4.6 bilionu let; pocházejí tedy z doby, kdy vznikala naše sluneční soustava. Skály na zemi byly v prvních dobách přeměňovány horkem; proto nejstarší skály, existující na zemi, nejsou starší než 3.7 bilionů let.

'HOUBY HOP ve školní hale u sv. Odila v Berwynu

V sobotu 12. února ve školní hale kostela sv. Odila byl už po čtvrté pořádán "Český taneční večer" pod záštitou mužů sv. Odila za vedení rev. J. Crosby, Edwarda Spevacka a Johna Mojžíše.

Před začátkem taneční zábavy byla podávána "česká večeře". Z iniciativy Hermíny Ondrušové, aby na letošním "Houby Hop" byla opravdu naše česká atmosféra, byla pozvána taneční skupina Klubu Domov z NSČK, aby v původních krojích zatančila oblíbený tanec našich vlasteneckých bálů "Besedu". Většina tanečníků a tanečnic z této skupiny se loňského léta zúčastnila Eucharistického sjezdu ve Filadelfii, kde s mládeží Moravské kulturní společnosti předvedla po obědě v Slovenské hale, který následoval po naších společných českých bohoslužbách v kostele sv. Petra, naše národní tance. Na ukončení svého vystoupení na "Českém tanečním večeru" u sv. Odila mládež Klubu Domov zatančila čardáš, kterým si plně získala přítomné publikum a za který sklidila zasloužený potlesk.

Byl to opravdu hezký večer, na kterém se nejen opět sešli známí, ale na kterém se i veselo vytáčelo.

Výtěžku večera bude z velké části použito k podpoře školního atletického programu.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

Sestra Marie Ludmila Hrabcová, která pochází z jižní Moravy, byla 19. prosince na generální kapitule kongregace sester františkánek misionářek od Matky Boží Pomocnice znovu zvolena její generální představenou. Sestry měly svůj mateřský dům do loňského roku v Assisi; pak se přestěhovaly do Bogoty.

V domě Velehrad ve Sv. Martinu v severní Itálii si vykonala během vánočních svátků třináctičlenná skupina mladých úspěšnou duchovní obnovu, kterou nazvali "Sedm dní s Kristem". Jejím středem byly dvoudenní exercicie v úplném mlčení. Ostatní dny bylo na programu také lyžování a jiná rekreace. Setkání vedli jezuita O. Josef Koláček a salesián jáhen Jan Horák. Hned po mládeži přijelo na pět dní z Německa 25 dětí. Starali se o ně O. Jiří Kopic z Mnichova a O. Ladislav Dittrich z Říma s dalšími spolupracovníky i z řad Junáka. Ve Velehradě chystají na velikonoce "Setkání rodin" a na letní měsíce dva turnusy táborů pro děti (9—13 let), a to ve dnech 30. 6.—21. 7. a 31. 7.—20. 8. Poslední týden v červenci (23. 7.—30. 7.) je na programu symposium mládeže o českých dějinách.

NSR. — V Mnichově v kostele sv. Štěpána se konal 14. listopadu už tradiční koncert církevní hudby a poezie "umlčených" básníků. — K oslavám farnosti svatého Maxmiliána, do níž svou polohou patří i mnichovský Velehrad, byli pozváni i naši kněží. — Pro mnichovské české studenty začal vydávat Otec Valík Radim časopis "Scriptum". — K svému vánočnímu Hlasu sv. Cyrila a Metoda přikládala Česká duchovní služba v NSR publikaci Díla sv. Wolfganga "Zapomenuté sousedství". Dílo propaguje bratrský duch mezi Čechy a Němci na křest'anských základech, vzpomíná několika epizod, jak toto bratrství bylo uskutečňováno v roce 1975, a připomíná náboženský útlak který stále v ČSSR panuje a na který se v Německu nesm zapomenout.

Jako jiná léta, i letos se konaly české vánoční bohoslužby pro krajany v záp. Berlíně v kapli Ignatiushaus v Charlottenburgu. Přijel je slavit Mons. Jar. Škarvada z Říma, který sloužil jednu mši sv. na poslední neděli adventní a další na Hod Boží odpoledne. Snad právě poklid vánočního podvečera přivábil letos více krajanů než jindy. Po mši sv. se účastníci bohoslužeb sešli na besedě v přilehlém farním sále, kde se cítili tak dobře, že se jim pak nechtělo ani odcházet. Značnému zájmu se těšila i výstavka české náboženské literatury vydané Křest'anskou akademií. Někteří vyslovili přání, aby se s příštími českými bohoslužbami nečekalo až na příš-

(Dokončení na str. 5.)

DOBA POSTNÍ

PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — každý rok se čtyřicet dní připravujeme na velikonoce. — Prosíme tě, at' v postní době hlouběji poznáme — tajemství Kristova vykupitelského díla — a usilujeme o jeho ovoce správným životem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Dt 26, 4-10)

Mojžíš řekl lidu: "Kněz vezme koš z tvé ruky a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a řekneš před Hospodinem, svým Bohem:

'Potulným Aramejcem byl můj praotec, sestoupil do Egypta a přebýval tam jako přistěhovalec v malém počtu osob. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným.

Ale Egypťané nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta silnou rukou, napřaženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem tekoucí mlékem a medem.

Nyní hle — přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!'

Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM
(Řím 10, 8-13)

Bratři! Co říká Písmo? 'Blízko tebe je to slovo, máš je v ústech i ve svém srdci'; to je slovo víry, které hlásáme.

Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, dojdeš spásy. Když člověk totiž v srdci věří, dovede ho to k ospravedlnění, a když to ústy vyznává, dovede ho to ke spáse. Písmo přece říká: 'Žádný, kdo v něho věří, nedojde hanby.' A v tomhle není žádný rozdíl mezi židem a pohanem: všichni přece mají jednoho a téhož Pána, a on je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť' 'každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude zachráněn'.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 4, 1-13)

Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a d'ábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Ďábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, at' je z něho chléb."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Člověk nebude živ jenom chlebem.'"

Pak ho d'ábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: "Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána a komu chci, tomu ji dám. Pokloníš-li se přede mnou, bude to všechno tvé."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Budeš se klanět Hospodinu Bohu svému a jeho jediného uctívat.'"

Pak ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť' je psáno 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili' a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen.'"

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Nebudeš zkoušet Hospodina Boha svého.'"

Když d'ábel skončil všechna pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Jak se rozednilo, ukázal se Juda na rovině se třemi tisíci mužů toliko, kteří neměli ani oděnní ani mečů, jak si přáli. Když uzřeli pohanské vojsko, silně opevněné a vůkol něho jezdce, kteří byli vycvičeni v boji, řekl Juda mužům, kteří byli s ním: „Nebojte se množství jejich a útoku jejich se nestrachujte! Pomněte, kterak vysvobozeni byli otcové naši v moři Rudém, když je honil farao s vojskem velikým. Volejme nyní k nebi a smiluje se nad námi Hospodin, rozpomene se na úmluvu s otci našimi, potře dnes toto vojsko před naším obličejem. I zvědí všichni národové, že jest, kdo by vysvobodil a zachránil Israele."

Když cizozemci zdvihli oči a uzřeli je, ani táhnou proti nim, vytáhli z ležení k boji. Tu ti, kteří byli s Judou, zatroubili na polnici. Když pak se utkali, pohané byli poraženi a utekli do roviny. Kteří zůstali pozadu, všichni padli mečem. Honili je až ke Gezeronu, až k rovinám idumejským, azotským a jamnijským. Padly jich asi tři tisíce.

Když se vrátil Juda a vojsko, jež táhlo za ním, řekl lidu: „Nebuďte dychtiví kořisti, neboť nastává ještě boj proti nám — Gorgiáš a vojsko jeho jest blízko nás na horách, — ale stůjte nyní proti nepřátelům našim a bojujte proti nim Poté bude vám lze brati kořist bezpečně.

Když Juda ještě mluvil, hle, ukázal se oddíl nějaký vyhledající s hory. Gorgiáš viděl, že se dali jeho lidé na útěk a že stany hoří. Dým totiž, který bylo viděti, ukazoval, co se stalo. Vidouce ty věci velmi se ulekli, a vidouce také Judu s vojskem na rovině hotovým k boji, utekli všichni do země Filišťanů.

Juda pak se vrátil, aby kořistil v táboře. I nabrali mnoho zlata, stříbra, purpuru modrého i mořského, zkrátka množství zboží.

Vracejíce se zpívali píseň a dobrořečili Bohu v nebi, že jest dobrý a že na věky trvá milosrdenství jeho.

Ten den došel Israel velikého vysvobození.

Všichni cizozemci, kteří vyvázli, přišli a oznámili Lysiášovi vše, co se přihodilo. Když to uslyšel, zděsil se a zmalomyslněl, že se nestalo v Israeli tak, jak on chtěl a co poručil král.

* * *

Druhého roku sebral Lysiáš šedesáte tisíc vybraných mužů a pět tisíc jezdců, aby bojovali proti nim. Když přitáhli do

Judska a položili se v Bethoronu, Juda vytáhl proti nim s deseti tisíci mužů. Vida vojsko silné, modlili se takto: „Požehnán budiž, Spasiteli Israelův, který jsi odrazil útok mocného Goliáše rukou služebníka svého Davida a vydal jsi tábor cizozemců do rukou Jonaty, syna Saulova a zbrojnoše jeho. Sevři vojsko toto rukou lidu svého israelského, ať se zklamou ve vojsku svém i v jízdě. Zastraš je a zeslab smělost moci jejich, ať se pohnou porážkou svou. Poraz je mečem těch, kteří tě milují, aby té chválili písněmi všichni, kteří poznali tvé jméno!"

Když pak svedli bitvu, padlo z vojska Lysiášova pět tisíc mužů. Lysiáš vida útěk svých a udatnost Židů, kteří hotovi jsou buď žíti anebo statečně umříti, odtáhl do Antiochie a sbíral bojovníky, aby jsouce rozmnoženi zase táhli do Judska.

Tehdy řekl Juda a bratří jeho: „Hle, potřeni jsou nepřátelé naši, pojďme nyní, vyčistěme svatyni a znova ji posvěťme."

I shromáždilo se všecko vojsko a vystoupili na horu Sion. Viděli svaté místo zpustlé, oltář znesvěcený, brány vypálené, v nádvoří prouti vyrostlé jako v lese nebo na horách a chrámové kobky pobořené. Tu roztrhli si roucha, kvílili kvílením velikým, sypali si popel na hlavu, padli na tvář k zemi, zatroubili na polnice, kterými dávali obyčejně znamení a volali k nebi.

Tehdy zřídil Juda muže, aby bojovali proti těm, kteří byli na hradě, dokud by nevyčistili svatého místa.

Vybral také kněze bez úhony, mající zálibu v zákoně Božím. I vyčistili místo svaté, a vynesli kamení poskvrněné na místo nečisté. Přemýšlejíce, jak naložiti s oltářem na zápalné oběti, který byl znesvěcen, připadli na dobrou radu zbořiti jej, aby snad nebyl jim na potupu, že jej pohané znesvětili. Zbořili jej tedy a složili kamení na chrámové hoře, na příhodném místě, dokud by nepřišel prorok a nedal poučení o něm.

Vzavše pak bezvadné kamení, podle zákona vystavěli oltář nový, takový, jaký byl prve. Vybudovali svatyni a místnosti chrámového vnitřku a s domem posvětili také nádvoří. Nadělali nových svatých nádob, vnesli do chrámu svícen, oltář kadidlový a stůl. Položili kadidlo na oltář, rozsvítili lampy, které byly na svícně, i bylo světlo v chrámě. Položivše pak na stůl chleby a zavěsivše opony, dokonali dílo, o kterém pracovali.

Dvacátého pátého dne měsíce devátého vstavše před jitrem, podali oběť podle zákona na novém oltáři na zápalné oběti, který byli udělali. Týž čas, týž den, kdy jej poskvrnili pohané, týž den obnoven byl se zpěvy, za zvuku citar, harf a cymbálů. Veškeren lid padl na tvář, klaněli se a dobrořečili k nebi tomu, který jim dal štěstí.

Osm dní slavili posvěcení oltáře podávajíce s veselím oběti zápalné, oběti pokojné a chvály. Průčelí chrámu ozdobili zlatými věnci a štítky, obnovili také brány i chrámové kobky a udělali k nim dveře. Velmi veliké bylo veselí lidu, že byla odvrácena potupa pohanů.

Juda, bratří jeho a všecka obec israelská ustanovili, aby slaven byl den posvěcení oltáře časy svými, rok co rok, osm dní ode dne dvacátého pátého měsíce devátého s veselím a radostí.

Toho času postavili také kolem hory Sionu vysoké zdi a pevné věže, aby někdy pohané přitáhnouce nepošlapali ji, jako učinili prve a položili tu posádku, aby ji střehli. K ochraně její ohradili také Betsur, aby měl národ pevnost proti zemi Edomské.

* * *

Král Antioch přecházel tedy hořejší krajiny. Když uslyšel, že jest město Elymais v Persii, slynoucí velikým bohatstvím stříbra a zlata, že jest v něm chrám velmi bohatý, a tam že jsou odění zlatá, pancíře a štíty, které tam byl zůstavil Alexander, syn Filipův, král macedonský, jenž byl nejprve kraloval v Řecku, přitáhl, aby dobyl města a zloupil je. Ale nemohl, ježto se o tom dověděli obyvatelé města, i povstali k boji a on utekl odtud. Odtáhl s velikým zármutkem, aby se vrátil do Babylona.

I přišel posel oznámiti mu v Perské zemi, že byla na útěk obrácena vojska, která byla v zemi judské, že Lysiáš v čele velikého vojska odtáhl, zahnán byl od Židů, kteří se zmohli zbrojí, zbožím a množstvím kořisti, nabraným z vojsk poražených, že zbořili ohavnost, kterou byl zřídil na oltáři v Jerusalemě, a že svatyni, jak byla prve, obehnali vysokými zdmi, jakož i Betsuru, jeho město.

Když uslyšel král ty řeči, lekl a pohnul se velice. Klesl na lože a upadl zármutkem v nemoc, že se mu nesplnilo, co si byl přál. A pobyl tu drahně dnů, neb se obnovoval v něm veliký zármutek. Když soudil, že umře, svolal všecky své přátele a řekl jim:

„Odstoupil spánek od mých očí, poklesl, padl jsem na mysli z úzkosti. Myslím si v duchu svém: V jak veliké soužení jsem přišel a v jaké záplavě zármutku jsem nyní, já, který jsem býval dobrotivý a milovaný, dokud jsem moc měl! Nyní však se rozpomínám na zlé věci, které jsem učinil v Jerusalemě, z něhož jsem pobral všecko nářadí zlaté a stříbrné, které v něm bylo a poslal jsem hubiti obyvatelstvo judské bez příčiny. Poznávám tedy, že proto stihly mě tyto zlé věci, a aj, hynu zármutkem velikým v zemi cizí."

I povolal Filipa, jednoho z přátel svých, a ustanovil ho nad celým královstvím svým. Dal jemu korunu, roucho své a prsten, aby vedl Antiocha, syna jeho, a vychoval za vladaře. A umřel tam král Antioch.

(Pokračování.)

CO MÁ KAŽDÝ KŘESŤAN VĚDĚT O POSTU

Doba postní začíná Popeleční středou a končí na Zelený čtvrtek, kdy odpolední či večerní mší sv. začíná tzv. Velikonoční třídenní (Triduum paschale), v němž jsme ve víře účastni umučení a zmrtvýchvstání Páně. Jeho vrcholem je noční bohoslužba na Bílou sobotu, velikonoční vigilie.

V prvních křesťanských stoletích byla postní doba časem, kdy se katechumeni připravovali postem a umrtvováním na křest, který přijímali během bělosobotní liturgie.

I pro nás je tato doba časem nového obrácení, pokání a umrtvování. Jsme již v Kristu. Žijeme s ním, v něm a z něho. Jelikož však v nás nikdy zcela neodumře ta touha po "osamostatnění", o níž jsme mluvili v úvodu k adventní době, naše ochota vzdát se Kristu se musí stále obnovovat. Církev, moudrá matka, to dobře ví. Proto každý rok nás v liturgii znovu provádí událostmi, z nichž vyrostla naše spása, život dětí Božích. Než nás vyzve, abychom se radovali s Kristem, vítězem nad hříchem a smrtí, též nad hříchem a smrtí naši, vybízí nás, abychom znovu utvrdili a zdokonalili své zakořenění do něho. To však znamená trhat, řezat, pálit vše, co se mu v nás nelíbí.

Postní doba je tedy zase doba pokání, umrtvování, postu.

Půst se sice projevuje určitými druhy odříkání, ale jeho kořen je láska ke Kristu. A protože Kristus se ztotožňuje se svými a našimi bratry, je správné, hlavně v této době, podtrhovat tuto podobu lásky, lásku bliženskou, bratrskou. Kristus zemřel za nás, ubožáky a nepřátele. Pro Krista musíme projevovat lásku i nepřátelům a pomáhat ubohým, trpícím, chudým, opuštěným, pronásledovaným. Pomáhat jim právě — i když ne jenom — z plodů našeho odříkání a umrtvování, tj. postu.

POPELEČNÍ STŘEDA

Liturgie popeleční středy otevírá vstup do doby postní. Hned na začátku tohoto posvátného údobí si uvědomujeme pomíjejícnost všeho stvořeného, i našeho života, přiznáváme vlastní hříšnost, prosíme za odpuštění a činíme pokání. Spolu s Velkým pátkem v tento den se zachovává půst zdrženlivosti od masitých pokrmů a zároveň půst újmy. Postem zdrženlivosti se zříkáme masitých pokrmů a při postu újmy se smíme najíst jen jednou za den dosyta. Tento půst zdrženlivosti a újmy je závazný, podle postního řádu vydaného českými ordináři, pro katolíky od dokončeného 21. do dokončeného 59. roku života. Mladistvým mezi 14. a 21. rokem a starším po dovršení 59. roku se ukládá pouze půst zdrženlivosti od masitých pokrmů.

POSTNÍ NEDĚLE

V pěti postních nedělích jsou nám předkládány k rozjímání tři skupiny myšlenek:

a) naše obrácení se k Bohu (odpověď na Boží výzvu, odvaha víry v evangelium, neustálé vyhledávání spásy, závazná smlouva mezi Bohem a člověkem, to jsou myšlenky 1. a 2. neděle postní);

b) náš křest a víra v Kristovo světlo milosti (pojmy vody, která očišťuje a dává život a pojem světla, které osvětluje, naše spolupráce na spáse, to jsou myšlenky 3. a 4. neděle);

c) jistota vzkříšení (víra v Krista, jenž zemřel a vstane z mrtvých, je myšlenkou páté neděle postní).

SYDNEY (AUSTRALIE). — Skupina devíti dětí a jedné dospělé, kterým udělil *svátost biřmování* pomocný biskup mons. David Cremin. Po pravici Otce biskupa je P. Emil Černaj, který slouží našim slovenským krajanům v Sydney, po levici náš český P. Vladimír Ondrášek. — 13. června oba kněží zase spolu celebrovali v Canbeře na tradičním *Dni exilu* v kostele sv. Kryštofa na Manuce. Po mši svaté byl bohatý pořad v sále Polského klubu.

Z NAŠICH MISIÍ

(Dokončení ze str. 4)

tí vánoce, a jako vhodné datum navrhli svátek sv. Václava.

Naši krajané v LONDÝNĚ se 18. září zúčastnili odhalení pomníku obětem masakru v Katyni u Smolenska na jaře 1940; byl postaven péčí Poláků na hřbitově v Gunnersbury. Pomník je přes 6 metrů vysoký a na něm je nápis "Katyn 1940". Do základů byla uložena listina, připomínající, že 14.471 polských důstojníků, válečných zajatců, bylo tam zavražděno sovětskou NKVD. Proti postavení pomníku a jeho odhalení opětovně sovětská vláda protestovala.

4. prosince uspořádal Velehrad v Národním domě Mikulášskou zábavu, na kterou přijelo na 200 krajanů. Zlatým hřebem bylo vystoupení Járy Kohouta z New Yorku. Vystoupil ještě jednou v neděli odpoledne v sále pod čs. kaplí. Čistý výnos obou podniků byl určen na snížení dluhu za loni dokončené úpravy v domě na Ladbroke Square.

Vánoční a mikulášská nadílka dětí, které navštěvují doplňovací školu, byla v neděli 12. prosince. Hned po ní si i dospělí připomněli a zopakovali naše koledy, které pak zazpívali u vánočního stromu na Trafalgar Square.

Na křesťanské slavení vánoc se připravili jako jiná léta jednodenní duchovní obnovou. Ve Velehradské kapli měli pak slavnou půlnoční a tam také 31. prosince večer poděkovali společně Pánu Bohu za všechnu ochranu v uplynulém roce.

V tomto novém roce chystají pravidelné schůzky první a třetí pátek na Velehradě; budou to diskusní večery s tématy kulturními, náboženskými i politickými. Dne 18. února se dospělí sešli k Masopustní zábavě v Polském středisku v Chiswicku.

V AUSTRÁLII se těšili, že už na svatého Václava budou mít o jednoho misionáře víc, ale museli oslavit svátek našeho Vévody ještě bez něho. V Sydney byla svatováclavská zábava pořádána společně Radou sv. Václava a výborem Sokola, takže se sešlo mnohem víc krajanů. — V Melbourne na "Šumavě" měli tradiční pout', která začala mši svatou venku s kázáním a po ní se šlo ke kapličce Pražského Jezulátka, v níž byly litanie k českým patronům; k pomníku padlých položili legionáři věnec. — Nový český misionář P. Petr Eliáš, přijel 23. října. Ujal se práce mezi krajany kolem Adelaide.

V Canbeře naši krajané vzpomněli výročí sovětské okupace 21. srpna 1968 návštěvou divadelního představení "Jan Palach" od dvou australských autorů. Pořadatelé byli studenti Australské národní university, kterým celý podnik jistě přiblížil osudy daleké země, kterou vlastně hrou pro sebe objevovali.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLA.:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Dne 17. ledna, o osmé hodině ranní, byl podle zásluhy popraven dvounásobný loupežný vrah Gary Gilmore. Zajisté všichni jste viděli na televizi ty dojemné rozpravy reportéru, kteří po dvě hodiny nám ukazovali všechny souvislosti s vrahem, který, u vědomí své viny, žádal provedení popravy. Odklad z vůle soudců stíhal odklad, soudci a novináři ve státě Utahu prolévali slzy lítosti, ukazovali vše možné, co má činiti s odsouzeným vrahem, po dlouhé dvě hodiny. Jako výsměch všemu lidskému, na pár vteřin ukázali pozůstalou rodinu po zavražděném, vdovu a tři děti u vánočního stromečku. Proč nepřišel některý z reportérů k této rodině zavražděného a nepotěšil několika slovy tuto rodinu? Asi na tom neměli žádný zájem. Ale se strýcem a bratrem vraha, to se vedly dlouhé rozhovory, aby se vrah ukázal v tom nejlepším světle. Je skutečně tragické, že tito odpůrci smrti popírají chápání spravedlnosti, ale tím také základní zásady civilisace. Tímto odpíráním trestu smrti za prokázanou vraždu nás chtějí přivésti k návratu do života džungle a ku shroucení civilizace.

Podívejme se, milí čtenáři, kolem sebe: vraždy na denním pořádku, vrahové jsou propouštěni na dovolenou a nebo jsou po krátkém čase parolováni. Co činí tito nemocní či vyvrhelové lidské společnosti po propuštění? Vraždí znovu, neb vědí, že se jim nic nestane a že v nejhorším případě je čeká vězení za poměrného pohodlí. Jinak by tomu bylo, kdyby vrah, zvláště loupežný vrah, věděl, že za svůj čin bude platit vlastním životem. Těmito odpůrci trestu smrti bylo namítáno, že poprava nikoho nezastraší. Slavný psycholog Ernest van den Haag je přesvědčen a mnoho lidí s ním, že brutality ukazované na televizi přivádějí lidi k následování. Tato Gilmorova poprava byla provedena v USA poprvé za deset roků. Sta vrahů čeká nyní na provedení tohoto trestu, jediného trestu, kterého se bojí. Ale ještě není zaručeno, že další popravy budou provedeny.

Člověk se musí zamysleti nad slovy, která pronesl ředitel "American Civil Liberties Union" Shirley Pedler, který řekl, že stát Utah má "velkou barbarskou justici." Viděli jsme na televizi, jak se zápalem obviňoval ty, kteří usoudili, že poprava Gary Gilmora byla jen a jen zaslouženým trestem. Proč tento povedený ředitel neodsoudil vrahy? Proč neodsoudil zločiny svých soukmenovců? Odsuzoval jen ty, kteří spravedlnost provádějí proto, aby zabránil dalším nelidským zločinům. Zvláště pro mne byla přímo satanská slova, která pronesl obhájce Gary Gilmora Roland Stanger, když řekl, že Gary Gilmore byl dobrý člověk, a že zvláště měl lásku k dětem. Může býti větší ironie a bolestnějšího políčku do tváře sirotků po zavražděných Bennie Buschel a Max D. Jensen? Když Gary Gilmore byl dobrým člověkem, jak mohl spáchati dvě loupežné vraždy? Když Gary Gilmore měl rád děti, jak mohl způsobit dětem tu největší bolest a zavraždit jim tatínka? Vždyť ty děti s radostí vždy čekaly na návrat tatínka, a jaká musila býti jejich bolest, když jim ho přinesli mrtvého? Věřte, pomalu člověk bude na pochybách, zdali to má ten pan obhájce Ronald Stanger v hlavě v pořádku, když pronáší slova, která každý jen trochu rozumný člověk musí odsouditi.

Další smutnou skutečností je, že se našli lidé, kteří ještě demonstrovali ve Washingtoně před budovou Nejvyššího soudu. Až některému tomu hipíkovi bude zabit otec, tak snad ještě obejme vraha a dá mu za to políbení. Ovšem, milí čtenáři, jak sami víte, žijeme dnes v podivném světě. Omamné drogy, nemravnost, brutalita a násilí zachvátily velkou část naší mládeže. Podívejme se na některé programy na televizi, které přímo učí zločinnosti. Potom se nemůžeme diviti, že Amerika, zvláště velkoměsta, jsou přímo zaplavena zločinností. Píší mi čtenáři z Chicaga, New Yorku a jiných velkoměst, že se bojí večer vyjíti na ulice, které jsou zaplaveny různými zločineckými gangy. Zde na Floridě to není o nic lepší, a to zvláště na jihu. Tu se člověku klade otázka: je vůbec náprava možná? Ano, je. Musí to začínati výchovou v rodině, za pomoci náboženství a modlitby. Amerika potřebuje takové soudce, jaké mají v Utahu. Loupežný vrah a vrah policistů, ochránců veřejného pořádku, musí za svoje ďábelské činy platit cenou vlastního života. A ti páni reportéři, ti nesmí roniti slzy nad vrahy, ale nad těmi sirotami, matkami a manželkami zavražděných!

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svou úvahu a jsem přesvědčen, že všichni se mnou souhlasíte. Amerika potřebuje spravedlivé neúprosné soudce a nikoliv sentimentální stařečky, kteří stářím podléhají sentimentálním dojmům.

Prosím o modlitby za staré a nemocné, za naši maminku Terezičku. Všechny Vás pozdravuji a Bůh Vám všem žehnej.

Karel Pekárek

* * *

Tento článek se Vám podařil. Jen škoda, že ta falešná lidskost ovládá velkou část americké společnosti. Je tradičním učením církve, že stát má právo popravovat zločince, bohužel, v dnešní církvi, i když to právo uznávají, mnozí nechtějí, aby to právo bylo vykonáváno. Inu, žijeme v pomateném světě. Poznámka sazeče.

BALTIMORE, Md.:

Ctěná redakce H. N. a milí čtenáři:

Především, i když opožděně, přeji redakci a všem odběratelům vše nejlepší v novém roce, zvláště pevného zdraví v této letošní sibiřské zimě. Zasílám Vám předplatné $15.00 na rok 1977.

V baltimorském Catholic Review byly zprávy s obrázky biskupa Neumanna a nynějšího zdejšího arcibiskupa Borderse při koncelebrované mši sv. s jinými hodnostáři v úterý 21. prosince v baltimorské basilice Nanebevzetí P. Marie. Tato katedrála se nazývá "Mother of the Churches", protože je to první katedrála, postavená v Americe. Slavnostní kázání měl dp. Gerard Szymkoviak C. SS. R. z osady sv. Michala na Wolfe a Lombard Str. Členové Řádu biskupa Neumanna s kněžstvem arcidiecéze a kardinál Shehan byli přítomni. Tyto oslavy ke cti biskupa Neumanna pokračovaly v sobotu 8. ledna v 5 hodin odpol. v našem českém kostele sv. Václava na Ashland a Collington Ave. za přítomnosti arcibiskupa Borderse, kardinála Shehana a jiných hodnostářů. Další velká oslava se konala 16. ledna 1977 ve 3 hod. odpol. v osadě St. James a St. John na Aisquith a Eager streets zde v Baltimore k 135 letému výročí redemptoristické profese Jana Neumanna C. SS. R. zde v Baltimore. Hlavním celebrantem bude biskup Austin Murphy, kázat bude vdp. Theodore M. Heyburn C. SS. R., farář nynější osady St. James and St. John (bývalá německá osada.)

Po mši sv. bude hostina v institutě Notre Dame, 901 Aisquith Str. Další oslava bude 27. března 1977 k 125. výročí biskupského svěcení sv. Jana Neumanna v osadě sv. Alfonsa (býv. německé osady, dnes litvinské) na Saratoga str. a Park Ave. v Baltimore, Md. Dp. Szymkoviak od sv. Michala má na starost publicitu pro oslavy během roku na území Baltimore-Annapolis. Ustanovil ho k tomuto úřadu dp. Kerins.

Papež Pavel VI. prohlásil, že 19. června 1977. biskup Neumann bude slavnostně kanonizován. Bude to první světec Spojených států amerických mužského pohlaví. Narodil se v Prachaticích v Čechách. Jsem si jist, že každý Čechoslovák bez rozdílu bude hrdý na svého krajana světce, který pracoval neúnavně na vinici Páně mezi americkými přistěhovalci a dosáhl zasloužené odměny od Pána Boha.

"Zdař Bůh! všem bez rozdílu

Frank Chyba a rodina

*

Vážený p. Chyba,

děkujeme Vám za tyto zprávy z Baltimore. Až budete mít čas a chuť, napište o tom více; vždyť jste se už jistě v dopisech dočetl, že Vaši přátelé se na Vaše dopisy ptají.

Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

MONTREAL, CANADA:

P.b.J.K.

Ctěná redakce,

posílám poštovní poukázku na $30.00 na předplatné a zbytek je pro Hlas Národa.

Prosím za promnutí, že jsem se opozdil, nepředvídané okolnosti způsobily, že jsem včas nedostál povinnostem.

Nemusíte mi ani potvrzovat, že jste to dostali, věřím vám všem, nebot' to cítím, jak poctivě pracujete ku prospěchu vinice Páně. Moje přesvědčení je, že co dává pravice, nemusí vědět levice.

Zde v Quebecku to začíná pálit pod nohama, komunistická klika dostane plnou moc. Mnoho emigrantů říká, že na jaře se budeme stěhovat do jiných kanadských provincií.

Leveque už se vyjádřil, že nechá hlasovat o samostatnosti Quebecku. My však dobře víme, jak každé hlasování dopadne, když volby jsou

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a leteckých společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

[redacted] vedeny komunistickou klikou. Sám jsem to prožil v ČSR a proto píši ze zkušenosti. S pozdravem vám všem

rodina Mitáčkova

* * *

Milá rodino Mitáčkova,

zaplat' Pán Bůh za předplatné i za peněžitý příspěvek na Hlas Národa. Děkujeme za zprávy od vás, jen nás mrzí, že jsou nedobré. Musíme se modlit a doufat, že Pán Bůh vyslyší naše modlitby; jak vidět, dnešní všesvětová politika lidstvo nezachrání. Redakce.

CHURCHVILLE, MD.:

Ctěná redakce,

odpusťte, že jsem se opozdil s předplatným na Hlas Národa. Chtěl jsem něco napsat o zdejším kraji Harford County, když jsem zde začal farmařit v roce 1912. Měl jsem to vše napsané, jen to opsat. Náhle jsem se však roztonal, dostal jsem vysoký tlak krve a děti mě odvezly do nemocnice. Byl jsem tam 10 dní,, ale ještě i dnes dostávám bolení hlavy a mám potíže se zrakem. Doktor mi řekl, že to potrvá tři měsíce, než se uzdravím. Teď jsem u dcery a zetě v Aberden. Zůstanu tu až do jara a pak půjdu do svého domova. V loni 1. srpna mi bylo 88 let a děti mi udělaly "velkou" oslavu, všechny přijely a pozvaly i mé kamarády, bylo nás přes padesát. Velmi mě potěšil svou návštěvou můj přítel Frank Chyba z Baltimore (psával kdysi do Katolíka, já jsem odebíral Katolíka od r. 1913).

Zasílám šek na předplatné a ostatní k dobru Hlasu Národa. Přeji vám všem v redakci a Vám, důstojný Otče Víte, požehnaný nový rok. At' Vám Pán Bůh dá hodně zdraví, abyste nadále mohli vykonávat tu Vaši namáhavou práci.

Srdečně vás všechny zdraví váš starý odběratel

Anton Louč

* * *

Mlý pane Louč,

pěkně Vás pozdravujeme a děkujeme za předplatné i za Váš příspěvek na tisk. Jsme rádi, že jste už zpátky z nemocnice. Šetřete se a budete zase v pořádku, tak se těšíme na Vaše podání o těch svých začátcích zdejšího farmaření. Poněvadž jsme o tom loňského roku nevěděli a letos nechceme zapomenout, tak Vám už předem přejeme k Vaším srpnovým 89. narozeninám "Mnoga ljeta živijó."

Redakce

VESELEYVILLE, N.D.:

Milý Otče Vojtěše a vážená redakce,

Prosím Vás, neposílejte už Hlas Národa na adresu dp. Václava Hovorky, nebot' on zemřel před dvěma měsíci a byl pohřben u Paraklétů v St. Louis. Byl to vzácný kněz, který celý život nesl těžké břímě utrpení. Skončil nakonec v ústavu pro choromyslné v St. Louis. Neposílejte proto H. N. na jeho adresu.

Musím obdivovat práci Vaši a všech kolem Vás tam v Chicagu a Vaši houževnatost ve vydávání Hlasu Národa. Mnoho lidí je Vám nesmírně vděčno, že jste jim dali tak hodnotnou náhradu za zaniklý Katolík a Národ. V době všeobecného zmatku je H. N. majákem, jenž ukazuje cestu pravdy, po níž se musí jít. Pán Vám žehnej a dej sílu. Se srdečným pozdravem Váš v Kristu,

Jaroslav Tománek

* * *

Milý důstojný Otče,

děkujeme Vám za dopis i s tou smutnou zprávou. Že si Bůh svého věrného sluhu Otce Václava Hovorku povolal, jsme nevěděli. Smrt byla pro něho vysvobozením. Potkal jsem jej, tuším asi dvakrát — když byl mladým bohoslovcem během 2. světové války v Praze. Nemýlím-li se, začal studovat u salesiánů. Bůh mu dej věčnosti radost. Vy nám, důstojný Otče Tománku, také někdy něco pro naše čtenáře napište; — třeba si zavzpomínejte na lágrový život v Německu — a pak o své pestonaci a našich krajanech v USA. A také se některých svých známých dopisem zeptejte, odebírají-li Hlas Národa; ne-li, pak jim jej laskavě doporučte. A vůbec, co kdyby všichni naši důstojní páni dali svým ponitentům vedle modlitby pokání ve zpovědnici i radu k dobrému skutku: předplatit si a číst Hlas Národa, nečtou-li jej dosud. Chichichi! — To by se, panečku, pomohlo!

Pěkně Vás pozdravuji a zůstávám v Boží lásce.

Váš dp. Vojtěch

RIVERSIDE, ILL.:

Milá redakce našeho Hlasu Národa,

posílám předplatné na další rok. Noviny se nám líbí, chtěli bychom tam míti více anglických zpráv z našich farností, jenomže chápu, že když se v těch našich t. zv. bývalých českých farnostech už pro náš lid nic nedělá, že je těžko o něčem psát. Navíc jste nám už i řekli, že Vám žádný dp. z těch farností nic nepíše, tak je vidět, že o české věci nemají zájem. A opakovat v novinách jen farní bulletiny nemá smyslu.

Tento rok nás co nejvíce informujte o svatořečení Jana Nep. Neumanna, a o jeho životě a práci. Pan Edward Petřík z Riverside se o to zvlášť zajímá, protože budoucí svatý 4. biskup z Filadelfie byl bratrancem jeho pradědečka z mateřské strany.

Srdečně Vás pozdravuji

O.K.

PERRY, OKLAHOMA:

Ctěná redakce,

přiloženě zasílám předplatné na rok 1977. Hlas Národa se nám líbí. Byli bychom rádi, kdyby pro nás staré, tam mohl být ještě jeden román.

Přejem vám vše dobré v novém roce a hlavně hodně zdraví.

Mrs. Jos. N. Fuxa

* * *

Milá naše čtenářko,

jsme rádi, že se Vám H.N. líbí. Jak sama vidíte, místo na dva romány zatím nemáme. Snažíme se Vám tam tedy vytisknout aspoň nějakou povídku, která by se nám všem líbila. Časem se nám možná podaří vydávat týdeník o více stránkách. Zatím ale věřte, že děkujeme Pánu Bohu, že nám to jde alespoň takhle.

S pěkným pozdravem

Redakce

ARCADIA, CALIFORNIA:

Vážená redakce,

přeji vám "Happy New Year" — hlavně hodně spokojenosti a Božího požehnání ve vaší velké práci, velebnému panu Vojtěchovi a celému personálu.

To dnešní číslo je opravdu moc pěkně i úprava a já jsem šťastná s vámi, že jste dostali tolik oznámek. Už jsem 3 dny pozdě s předplacením na celý rok. Přikládám šek a zbytek z něho užijte, jak říkají, na inkoust.

Bud'te hodně zdrávi a přeji vám hodně nových odběratelů. S krajanským pozdravem

Růža Čenský

BELLMORE, N. Y.:

Vážená redakce;

posílám předplatné $10.00 na půl roku. Uvidím, jak mi bude dále, zda mě tu milý Pán Bůh nechá. V dubnu mi bude 90 roků. Mám zlou nemoc anginu pectoris, že někdy ani dýchat nemohu. Moji manželce je 83 roků, až na tu arthritis se ještě dobře cítí, aj sníh může odhazovat. My zůstáváme s naší dcerou, vdovou. Má už dvě odrostlé děti a chodí pracovat. My jsme Slováci. Naši předkové přišli z Německa na Slovensko. Byli to všecko řemeslníci. Ještě se pamatuji, jak můj starý otec robil boty do Rakous, bylo tam moc rybníků. Aj můj otec byl stolař,ale doma mě učit nechtěl, tak jsem se učil v Rakousku mezi českými truhláři.

Včera 11.ledna bylo naše 64. výročí naší svatby. V neděli si to oslavíme při mši sv.

Já už pracovat nemohu, tak si čas zkrátím čtením. Velmi jsem litoval, když zastavili Katolíka, ale máme dobrou náhradu, dík P. Vojtěchovi a jeho pomocníkům. Mám H. N. velmi rád, tam se všeho dočtu.

Srdečný pozdrav v redakcii a milým čatatelom.

Andrej Čederle

* * *

Drazí Čederlovi,

i když pozdě — ale přece, vinšujeme Vám k Vašemu 64-letému manželskému výročí hojnost zdraví a Božího požehnání. Zase nám napište a v modlitbě si na nás vzpomeňte.

Váš Fr. Vojtěch

DAVID CITY, NEBRASKA:

Milá redakce,

posílám vám 15 dol. co předplatné na druhý rok a musím vám říci, že H.N. mám ráda. Nejvíc ten životopis Dona Boska a potom, že těch dopisů přibývá ze všech stran. A tak je to zajímavější, jako to bylo dřív.

Přeji vám hodně zdaru zdraví a energie, aby se vám všechno dobře dařilo a aspoň tisíc nových odběratelů, aby vám vyprosil ten Don Bosko, když tak uměl z ničeho dělat velké věci. Ty staré ruce už nechtějí psát, tak musíme jen číst a těšit se z toho, co píší druzí.

Hodně Božího požehnání na další rok vám přeje

Josephine Mašek
David City, Nebr.

* * *

Milá paní Mašková,

jsme Vám vděčni, že ty Vaše staré ruce nám napsaly aspoň těch pár řádků. Požehnaný nový rok a hodně zdraví Vám ze srdce přeje

Redakce

LIPTON, IOWA:

Ctěná redakce!

Pozdrav z Lipton, Iowa. Je čas poslat předplatné, a tak posílám $15.00 na noviny a $15.00 na tisk.

Sníh padá a není moc zima, zato před vánocemi bylo denně pod nulou, a teď z toho máme rýmu. Úroda byla lepší než jsme očekávali, díky Bohu, sucho bylo skoro celé léto a bude prý zase tenhle rok.

Ráda čtu dopisy z jiných států, co se kde děje, v denních novinách jsou jen vraždy a přepadání — rovněž tak na T.V.

Přeji vše nejlepší v novém roce, hlavně zdraví, aby člověk měl.

S úctou

Mrs. L. Brennan
Lipton, Ia.

* * *

Milá Mrs. Brennan,

není tam náhodou mezi Vašimi známými kolem Lipton další česká rodina, která by se zajímala o Hlas Národa? Přeptejte se, prosím Vás, tak trochu kolem sebe. Upřímně děkuji.

Fr. Vojtěch

V Berwynu zemřel krajan Antonín Beneš

Právě před redakční uzávěrkou nám telefonoval do redakce pan Ferda Küssel, že v Berwynu zemřel v úterý odpoledne pan Antonín Beneš, otec dp. A. Beneše, profesora semináře v Quickly. — Byl vzdáleným příbuzným dr. Edwarda Beneše, druhého presidenta svobodné ČSR. Zesnulá maminka dp. A. Beneše a manželka právě zesnulého 86letého Antonína Beneše se za svobodna jmenovala Julie Straková, a byla rodnou sestrou pana Jana Straky, velmi známého a zasloužilého národního katolického pracovníka, dlouholetého předsedy Národního svazu českých katolíků. Bude pohřben ze Švecova pohřebního ústavu v Berwynu v sobotu 26. února 1977 v 10:00 hod. dopol. po zádušních bohoslužbách na hřbitově sv. Vojtěcha.

Dp. Benešovi a všemu příbuzenstvu vyslovujeme hluboce procítěnou křest'anskou soustrast.

Redakce H. N.

LETOŠNÍ

XIV. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

BUDE

22.—26. ČERVNA 1977

NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

VÁNOCE VE VATIKÁNĚ

Začaly 20. prosince audiencí, při níž kardinálové jménem celého katolického světa blahopřáli svatému Otci k vánocům a Novému roku. V delším proslovu Pavel VI., jako jiná léta, přehlédl hlavní události ve světě a v církvi. Nejdříve poslal pozdrav věřícím v některých zemích Evropy, Asie, Afriky a Latinské Ameriky, kteří pro svou víru trpí útlak nebo i otevřené pronásledování; i nadále Svatá stolice učiní vše, aby jejich těžkou situaci ulehčila nebo odstranila. Pak se dotkl ožehavých bodů ve světě: vyslovil radost nad ukončením bojů v Libanonu — přál zemi obnovu i po materiální stránce a návrat k pokojnému soužití rozdílných náboženských skupin; dotkl se nevyřešené napjaté situace v Palestině, v Rhodesii — vyzvedl statečnost tamějšího biskupa mons. Lamonta, který i za cenu osobních obětí hájí práva domácího obyvatelstva; a konečně i jednání o revizi konkordátu v Itálii — církev tu neusiluje o výsady ani o nadvládu, ale o harmonické soužití se státem při respektování nezávislosti jedné i druhé společnosti a o pokojné řešení styčných otázek. V části, věnované životu Církve, Pavel VI. vyjmenoval hlavní zevnější události uplynulého roku, jako např. svatořečení Jan Ogilvieho, eucharistický sjezd ve Filadelfii; poukázal na životnost církve, která zůstává věrna pokladu víry, jak jej dostala od svého Zakladatele, avšak jej za vedení Ducha svatého dovede rozvíjet a prohlubovat, jak to žádá ta která doba. V další části audience, jež byla vlastně konsistoří, t.j. poradou papeže s kardinály, Pavel VI. mj. ohlásil dvě svatořečení: zakladatelky řeholní společnosti Služebnic Božského Srdce, Španělky Rafaely Marie — konalo se 23. ledna — a našeho Jana Nep. Neumanna.

Na Hod Boží vánoční Pavel VI. sloužil dvakrát mši svatou pro věřící shromážděné v bazilice sv. Petra, nejdříve o půlnoci a pak před polednem. Po této mši svaté z vnějšího balkónu baziliky pronesl své vánoční rozhlasové poselství — rozvedl v něm, v čem spočívá křesťanský humanismus, obracející se k nadpřirozenu, a proto stojící proti všem "laickým" humanismům, které s námahou bájného Sysifa nadarmo chtějí budovat lidské štěstí uzavřené jen v lidských mezích. V 11 řečech pak přál radostné a požehnané vánoce, také polsky, čínsky, rusky a v africké řeči kiswahili, všem, kdo jeho slova sledovali rozhlasem a televizí v Evropě, Asii i Americe.

Do rámce vánočních svátků patřil i Světový den míru, jehož slavení, už po desáté, vyhlásil Pavel VI. na 1. leden. On sám se zúčastnil podniku, uspořádaného v Římě. Sloužil mši svatou v kostele P. Marie Královny apoštolů, stojícím blízko památné baziliky sv. Pavla. Je to mateřský kostel všech větví řeholní rodiny od svatého Pavla, která se věnuje apoštolátu moderními sdělovacími prostředky: tiskem, rozhlasem, filmem a televisí. Kostel — dokončený r. 1954 — postavil sám zakladatel don Alberione na poděkování Pánu Bohu, že jeho řeholní rodina byla uchráněna hrůz druhé světové války. V kázání Pavel VI. rozvedl téma „Dne míru: "Chceš-li mír, pak braň život" a zvlášť vyzvedl znovu, že mír a život ohrožuje legalizování potratu, přijaté v řadě zemí.

VÁNOCE JINDE VE SVĚTĚ

Do Svaté země připutovalo na vánoce na 35.000 poutníků a turistů. Jen asi tisíc jich mohlo být přítomno půlnoční v kostele sv. Kateřiny při bazilice Narození — ostatní sledovali obřady na velké televizní obrazovce postavené na náměstí před kostelem v Betlémě.

V Libanonu slavili vánoce po 19 měsících krvavých bojů v klidu; katolický maronitský patriarcha vyzval věřící, aby upustili od jakýchkoliv zevnějších oslav, aby svátky lásky zapudily z jejich srdcí veškeré city nenávisti a zahořklosti, a po svátcích aby se ze všech sil dali do obnovy země.

V Sev. Irsku zachovali tři dny příměří — bohužel po jejich uplynutí znovu začaly svůj třeskot smrtonosné zbraně.

V Pekingu sloužil půlnoční latinskou mši svatou čínský kněz v "jižním" kostele zasvěceném Neposkvrněnému početí P. Marie. Bylo přítomno na 300 cizinců a asi 20 Číňanů.

Statečné kázání měl ve **Varšavě** kard. Wyszyński: obrátil se k vládcům země a zval je, aby se postarali o hmotný blahobyt občanů, jak je to jejich povinností, aby předešli dlouhým frontám, v nichž občané museli stát při svých předvánočních nákupech, a znovu se zastal dělníků, uvězněných nebo odsouzených pro účast při červnových protestech proti zdražení potravin. "Nikdo z nás nemá v úmyslu bojovat proti vládnoucímu režimu, bráníme jen lidská práva, práva občanů a rodin v naší vlasti."

V Austrálii arc. v Sydney kard. James Freeman vyzval kněze i věřící, aby slavili svátek Neviňátek jako den pokání za rostoucí počet potratů, které připomínají krveprolití Herodovo. Kněží měli sloužit mši svatou na smír za hříchy potratu a věřící se měli modlit, aby všude byl respektován posvátný ráz lidského života.

V NSR se konala v advente tradiční sbírka na katolické podniky v zemích Latinské Ameriky — letos měla heslo "Tvoje obět' vlévá odvahu" Obdobná adventní sbírka v luterských kostelích, "Chléb pro svět", se konala už po osmnácté. Katoličtí biskupové zvali konečně k uskrovnění při nákupu dárků a při vánočním slavení — z úspor bude postaveno 19 domků pro postižené zemětřesením ve Friuli v sev. Itálii. Ani na oběti zemětřesení v Turecku nemají zapomenout.

Ústřední tajemník Světové rady církví dr. Philipp Potter připomněl ve svém vánočním poselství, že křesťané mají být svědky naděje a jejími šiřiteli v dnešním světě, který stále víc propadá zoufalství. V uplynulém roce vzrostl počet případů porušování lidských práv, zhoršila se hospodářská krize. Někteří se proti této situaci bouří, jiní se s ní apaticky smiřují, ale málo je těch, kdo aktivně usilují o lepší budoucnost. Je to úkolem právě křesťanů, jimž každý rok se vracející vánoce připomínají, že věří v Boha Stvořitele, který s Božským Dítětem, narozeným v Betlémě dal zrod nové lepší budoucnosti.

V Argentině v rámci amnestie, kterou k vánocům vyhlásil president Videla, bylo propuštěno na svobodu 489 politických vězňů, také dva ze čtyř vězněných kněží. O amnestii jako přínos k uvolnění situace v zemi požádal presidenta arc. z Cordoby kard. Paul Primatesta.

Vatikán: Svatý Otec poslal hned začátkem letošního roku český telegram ap. administrátorovi z Olomouce Otci biskupu Josefu Vránovi; vyslovuje svou soustrast všem obětem neštěstí, k němuž došlo na dole Staříč na Ostravsku, a zvláště rodinám zahynulých horníků; zesnulé odporoučí v modlitbě Boží dobrotě a pozůstalým příbuzným vyprošuje Boží útěchu.

Pavel VI. udělil audienci starostovi města Říma prof. Arganovi a členům městské rady, kteří mu přišli blahopřát k Novému roku — připomněl zvláštní ráz Říma, který je sídlem Petrova nástupce a středem katolické církve, a vyslovil naději, že na tento charakter Říma nebude zapomínáno; církev ze své strany ze všech sil pomůže k vyřešení těžkých otázek hmotného rázu. Audience vyvolala velký ohlas, protože od července mr. Řím má levicovou městskou radu a starosta Argan — profesor na universitě v Turině a odborník v středověkém umění — byl zvolen jako nezávislý na kandidátce komunistické strany.

Další návštěvy u papeže od začátku ledna:

Sv. Otec přijal kard. Slipého s šesti ukrajinskými biskupy — ujistil je svou láskou ke všem ukrajinským věřícím, venku i na Ukrajině, děkoval jim za jejich neochvějnou věrnost Petrovu stolci, kterou dokazují i v pronásledování, ale poznamenal, že za současné situace pro důvody nezávislé na Svaté stolici, nemůže vyhovět jejich přání, aby lvovské metropolitní sídlo povýšil na patriarchát.

Dále přijal:

pravoslavného chalcedonského metropolitu Melitona, který předsedal první přípravné konferenci na všepravoslavný koncil; chot' presidenta africké republiky Zaire paní Mobutu s jejími devíti dětmi — paní Mobutu byla přítomna půlnoční mši svaté ve Vatikánské bazilice; ministerského předsedu německé zemské vlády Porýní-Palatinát Hanse Filbingera; kardinála Königa z Vídně s vedoucími fundace "Pro Oriente", která záslužně pracuje na sblížení katolíků s východními odloučenými církvemi; účastníky zasedání organizovaného Federací italských katolických škol — v proslovu vyzvedl přínos a svědectví, které katolické školy podávají v kulturní oblasti i za cenu velkých finančních obětí; stálý výbor italského hnutí "Pochodeň lásky", které připomíná povinnost křesťanské lásky vůči těm, kdo trpí; účastnice sjezdu Svazu italských katolických žen — zval ženy, aby se aktivněji podílely na životě církve i společnosti, ale přitom respektovaly to, co jim je vlastní a čím se hluboce liší od muže; vedoucí Katolického informačního střediska, v němž spolupracují přední katolické tiskové kanceláře — zval je, aby si byli při své práci vědomi zvláštního rázu církve, jejím úkolem je hlásat Kristovu nauku, vhod i nevhod, a ne dělat a učit co se líbí lidem.

"Katolická církev nepřipouští jakýkoliv způsob přímé sterilizace, tj. operace, jíž se muži nebo ženě odejmou zdravé sexuální orgány", odpověděla římská kongregace pro nauku víry na dotaz severoamerických biskupů. Nelze se tu odvolávat ani na směrnice veřejných úřadů, ani na užitečnost zákazu pro osobu, jež se sterilizaci podrobí, ani na opačné mínění některých teologů. Katolickým nemocnicím není dovoleno konat operace tohoto druhu, nebo k nim dát spolupráci.

Vatikánské pošty plánují na tento rok 5 nových sérií známek, mj. k 750. výročí smrti sv. Františka z Assisi, k 600. výročí návratu papežů z Avignonu, a série s vyobrazeními exponátů z vatikánských muzeí.

Ke konci roku 1975 měla Itálie 152.689 řeholních sester, a 10.737 pracovalo v misijních oblastech.

K 100. výročí odchodu prvních salesiánů do misií složil italský skladatel Ildebrando Pizzini oratorium, které nazval "Vzpomínky na budoucnost".

V NSR proběhly péčí katolického Sdružení středisek pro sociální výchovu a evangelického střediska pro další vzdělání dospělých tzv. Polské dny, jejichž cílem bylo přispět k zlepšení německo - polských vztahů.

Sekretariát německé biskupské konference vydal brožurku s dokumenty o porušování náboženské svobody ve světě. Má titul "Křesťané pod křížem". Brožurka určená katolickým institucím, má probudit zájem veřejnosti o nesčetná porušování této stránky Deklarace lidských práv.

Skupina katolíků z Düsseldorfu, vedená městským děkanem, nedostala od východoněmeckých úřadů dovolení navštívit hrob Karla Sonnenscheina, slavného berlínského duchovního správce za doby Adolfa Hitlera, k 100. výročí jeho narození. Hrob je na hřbitově blízko státní hranice. K narozeninám vydaly západoněmecké pošty příležitostnou známku.

V POLSKU tvoří katolíci 96 procent obyvatelstva; 450.000 osob se hlásí k pravoslaví, 90 tisíc k církvi evangelické atd.

Na svátek svatého Štěpána dal krakovský arc. kard. Wojtyla svým věřícím za vzor tohoto prvního křesťanského mučedníka v obraně své víry proti otevřeným i skrytým útokům ateismu. Otevřeně pak mluvil o příkladech zastřené propagace ateismu, když se např. dětem ve škole znemožňuje účastnit se vyučování náboženství, když se na neděle organizují brigády a výlety dětí. Jakýkoliv útok proti Bohu se nakonec obrací i proti člověku, jehož důstojnost má svůj základ právě v Bohu, dodal kardinál. — Proti laicizaci a ateizaci země protestovali biskupové též ve společném pastýřském listě, kterým ohlašovali den modliteb k P. Marii Čenstochovské, aby si polský národ uchoval víru. Pastýřský list byl uveřejněn v rámci šestiletých příprav na oslavu 600. výročí uctívání milostného obrazu v Čenstochové. (H.N. přinesl celý text pastýřského listu polských biskupů v č. 1 a 2. letošního 2. ročníku: 1. a 8. ledna 1977.)

Komise pro stavbu nových kostelů při biskupské konferenci uveřejnila řadu stížností, že vládní úřady velmi liknavě vyřizují žádosti o stavební povolení. Bylo požádáno o stavbu 234 kaplí a kostelů, povoleno bylo jen 23; ze 129 žádostí o povolení opravných prací bylo kladně vyřízeno jen zase 23.

Africká republika GHANA obnovila 21. listopadu ve svém hl. městě Akkře své zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci. Zásvětnou modlitbu se modlil arc. z Cape Coast mons. Amissah; byl přítomen též president generál Ignác Acheampong, který při mši svaté četl první čtení. Arc. Amissah připomněl, že už r. 1415 zasvětil portugalský král Jindřich Mořeplavec celou Afriku Panně Marii, a Ghana se poprvé zasvětila Božskému srdci r. 1957, když se stala nezávislým státem.

BRAZÍLIE. — Známka, vydávaná každoročně ve prospěch malomocných v zemi, měla loni vyobrazení německého františkána Nikodema Grundhoffa, který pracoval mezi malomocnými v útulku svatého Rocha ve státě Parana 23 let.

Katolíci v NDR mají podobnou sbírku jako je Adveniat v NSR; má heslo "Bída ve světě" a loni se konala v týdnech před vánocemi po deváté. Roku 1975 vynesla přes dva miliony východních marek.

Náboženské zprávy z Československa

Vánoční číslo Katolických novin bylo tentokrát velmi chudé — jen o šesti stránkách, z nichž jednu zabral kalendář se svátky, první stránku úvodníky od kap. vikáře královéhradeckého Jonáše a od vyšehradského probošta Josefa Beneše, předního "mírového kněze", celý sloupec oznámení kostelní hudby o svátcích — na to se omezuje církevní život — pak tam byla noticka "Neúnavný bojovník za mír" — (je to Brežněv!) — další stránku zabralo dokončení novely "Nikodemovo putování", málo opravdu náboženského. Teprve novoroční číslo přineslo vánoční list biskupů a ordinářů, ale hned vedle je prohlášení sdružení Pacem in terris a dole zpráva o přijetí na Sekretariátu pro věci církevní při MK. Kdežto biskupy a ordináře současně s vedoucími sdružení Pit a pak zástupce České katolické Charity přijal ředitel sekretariátu Jelínek, představitele Křesťanské mírové konference, sdružující ostatní křesťanské církve v ČSSR, přijal Karel Hrůza z ministerského předsednictva. V LD, která je deníkem křesťansky smýšlejících, aby čtenář hledal trochu opravdu vánočního až v příloze. V rozhlase, televizi a ostatním tisku spíše bojovali proti křesťanským vánocům a v pořadech pro děti hleděli co nejvíc zatlačit myšlenku na Ježíška. Pro ně to byly "zimní slavnosti plonýrů a dětí", které v Bratislavě, jak hlásili, začaly rozsvícením "stromů míru" a slavnostním průvodem Dědy Mráze s jeho družinou. Týdeník Tvorba přinesl v předvánočním čísle povídku, zesměšňující práci misionářů mezi Indiány a tajemství Vtělení. Tribuna v listopadových a prosincových číslech přinášela každý týden svou kapitolku "ABC ateismu" s obsahem až vulgárním způsobem ironizujícím vše, co byt' jen slušnému člověku je o vánocích svaté.

Zajímavá je tu kapitolka č. 17, která dnes už otevřeně říká, že **komunista nemůže být současně věřícím**, "nemůže kalkulovat s tím, že bude pálit dvě svíčky... **Strana vyžaduje světonázorovou vyhraněnost...**" Nebo odpověď na otázku, proč učitel nemůže veřejně vyznávat svou náboženskou víru: "není plně kvalifikován k výkonu svého poslání (nikoli jen zaměstnání)", protože je "představitel vědy a současně naší socialistické společnosti".

* * *

Protináboženské pronásledování si pozvolna začínají uvědomovat i západní komunisté — velmi se rozhorlilo Rudé právo na italskou L'Unitu, protože si dovolila opakovat zprávu zatikánského rozhlasu o útlaku kněží. Prý by udělala lépe, kdyby poslala svého novináře do Prahy, aby získal "věrohodné" informace — jenže Praha před časem dopisovatele L'Unity vypověděla...

Na Západ pronikly zprávy o životě slovenského tajně vysvěceného a státem neuznávaného biskupa jezuity Jana Korce: pracuje jako skladník v chemické továrně Tatrachema v Bratislavě, třebas je vážně nemocen. Loni slavil 25. výročí svého posvěcení na biskupa. R. 1960, když se prozradilo, že je biskupem, byl odsouzen na 12 let žaláře, v r. 1968 byl propuštěn a rehabilitován, ale po srpnu 1969 začala znovu jeho křížová cesta, když mu bylo zakázáno vykonávat i kněžské funkce. Protože lidé v Bratislavě vědí, že je biskupem, a mají jej rádi, chce ho vláda za každou cenu dostat ven z Bratislavy na venkov.

Katolické noviny z 19. prosince přinesly delší komentář na téma Světového dne míru "Chceš-li mír, chraň život" z pera pražského Otce biskupa dr. Františka Tomáška; vyjadřuje svůj plný souhlas s papežovým mírovým poselstvím, odsuzuje všechna ohrožení života a míru, jak je vyjmenoval sv. Otec, jen se vyvaruje slovu potrat, který je v ČSSR také uzákoněn, a proto se ani v kostelích nesmí otevřeně říci, že je proti katolické morálce.

Podle Jaroslava Kohlíka v LD pochází legenda o svatém Václavu a Podivenu, tak rozšířená v anglickém světě, od českého malostranského profesora Věnceslava Aloise Svobody Navarovského (narodil se v Navarově u Ml. Boleslavi r. 1791). Napsal ji německy pro kterýsi almanach. Jeho četné překlady zůstaly v rukopise, ale krátká jeho báseň je známa snad v celém světě — zvláště ve formě písně: "Na svatého Štěpána, král Václav se dívá"... (The good King Wenceslaus...)

Čtvrt století před slavnou Rybovou mší "Hej, mistře" složil kaplan Josef Schreier, rodák z Hustopeči, který zemřel v 32 letech v Mikulově, Valašskou pastýřskou mši in C pro tři zpěvní hlasy, dvě klariny a smyčce s průvodem bassa. Nejednou se latinské liturgické texty prolínají s verši lidového ražení, zvláště v Credo; v Benedictus odborníci vidí až italizující lyrismus ze školy neapolské. Uchovalo se několik jejích opisů a ještě r. 1865, jak je dochováno, ji prováděli.

České nedělní bohoslužby
jsou u sv. Prokopa v Chicagu
každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Jára Kohout:

TÁNÍ A PTANÍ

Poslední dobou mně vrtalo hlavou, jak je to možné, že se na Západ dostanou rukopisy divadelních her, nebo celé romány, které se proti vůli Prahy vydají, nebo hrají na divadlech ve svobodném světě. Přišel jsem na to. Dostal jsem pohlednici na které bylo: "Zdravíme tě od Fleků" a nějaké nečitelné podpisy. V rohu dopisnice byla malá písmenka. P.S.V.Z. Hned jsem to rozluštil. Začáteční písmena značila: Podívej Se Vespod Známky. Opatrně jsem známečku odlepil, vzal si lupu a četl jsem.

"Pane, neznám vás osobně. Znám váš hlas z radia. Promiňte, že Vás obtěžuji všetečným ptaním. Helsinky je doba tání a vy o tom víte více než my. Okolo sebe žádné tání nevidíme a ani v novinách se o ničem takovém nepíše. Potřebujeme poradit. Lenin se nikdy nikoho neptal a nikdy nic nedal na rady z kapitalistických zemí. Já osobně mám i strach, zde v naší vlasti se někoho na něco ptát. Proto používám této cesty a táži se vás, kapitalistů pod známkou. "Jsem vedoucí zbrojovky. Ministerstvo válečného průmyslu nám stále nařizuje, abychom sháněli v Americe devisy. Porad'te nám."

Kdybych věděl adresu toho anonyma napsal bych mu pod známku toto: "Místo zbraní vyrábějte solidní, hodnotné a dobré louskáčky na ořechy. President Carter bude musit rozlousknout mnoho tvrdých oříšků".

Nyní, když dostanu dopis z domu, vždy se podívám pod známku. Na pohlednici z Luhačovic se mě dotazuje nejmenovaná poslankyně: "Mám strach, že příště nebudu lidem zvolena, když budu dělat to, co mi strana nařizuje. Musím totiž dělat politiku nelíbivou".

Na tenhle dotaz odpovídám tohle: "Tak poslankyně, hele! Jako nedávno strana nařídila, že musíš bejt zvolená, tak taky příště při volbách nařid' lidu, aby tě zvolili. Befel je befel, a kam se hrabe lid v lidové demokracii! Nalič si rudě rty i hlasivky, aby ses líbila rudé vrchnosti!"

Pod jinou známkou jsem se dočetl: "Pane K., sežeňte v Americe 50.000 podpisů předsedů JZD, at' podepíšou tohle: "My předsedové všech JZD v Americe posíláme sovětským zemím plamenné pozdravy. Jsme proti vyzbrojení Západního Německa. Stačí, když je vyzbrojená jeho Východní půlka. Zavazujeme se slavnostně, že budeme odevzdávat všechno obilí do Sovětského svazu, a to od příštího roku za poloviční cenu!" Na to odpovídám: "Zjistil jsem, že v Americe není žádných JZD, ale laciné obilí Moskva z USA dostává. To jen vy to sovětské platíte tak draho!"

Jiný soudruh se pod známkou rozčiluje, že je strašně málo opravdu spolehlivých komunistů, že nemůže obsadit jednadvacetičlennou závodní radu". Na to odpovídám: "Strana si měla dříve rozmyslet, než tyhle odvetné volby do závodních rad vypisovala. Komunismus je menšina, která terorisuje většinu. A když už není ani ta menšina, tak kdo má ten lid terorisovat?"

Jeden mně psal pod známkou hůlkovým písmem a náhodou se mu to tam vešlo: "Vyučuji na universitě studenty předmětu, který se zove: Obsazování. Je to o tom, že Mad'ary obsadili Rusové, Čechoslováky obsadili Rusové, Východní Němce obsadili Rusové. Jen Poláci se obsadili sami. Také se pilně učíme srbskému jazyku a myslivosti. Hlavně o tom, jak se chovati "na čekané". Čekáme až umře Tito, že půjdeme zajistit bezpečnost do Jugoslávie. To je ale "taj.-duf." (Tajné a důvěrné.) To vyučování je tak tajné, že mě ministerstvo školství nedalo ani mapu Rakouska, kudy prý do Jugoslávie půjdeme. Nevím ani, jestli v Jugoslávii mají nějaké silnice. Pošlete tajně mapy obou těchto zemí. Jak mám učit, map nemaje. Jen prosím vás, tento můj dotaz nezdramatisujte, nenafilmujte ani v románové úpravě nevydávejte tiskem. Mohli by na to přijít, až bych žádal o výjezdní povolení, když bych se chtěl podívat na svou premiéru v západním světě."

Spojené státy usilují o normalisaci vztahů s Kubou

Havana. — President Carter poslal representanta Jonathana Binghama (D. N.Y.) na pětidenní návštěvu Kuby, aby na místě zkoumal možnosti normalizace vztahů mezi Castrovým komunistickým režimem a vládou Spojených států. Rep. Bingham mluvil dvakrát s diktátorem Fidelem Castrem.

Kuba prý nemá v úmyslu odvolat svá vojska z Angoly v blízké budoucnosti, protože vypomáhá při "technickém rozvoji" této země; ve skutečnosti kubánští vojáci v Angole mají za úkol napomáhat k udržení a upevnění tamního komunistického režimu a v zárodku rozdrtit každou snahu o budoucí možný převrat v zemi.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Kašpárkovo loutkové divadélko
Zahájení loutkové jarní sezony v sobotu 26. února 1977
v budově Olympic.
Začátek ve 4 hod. odp.
Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek.
Máme slíbenou návštěvu kouzelníka Úmy-Čári-Ho!

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

— 1908 —
24. ÚNORA
— 1977 —

Na svatého Matěje,
ať se slunko zasměje!
A posvítí tatínkovi
na životní koleje.

Toho dne se totiž dožívá náš drahý táta a dvakráte dědeček

KAREL NERADA

SVÝCH 69. NAROZENIN.

Přejeme mu hojnost zdraví, rychlejší srůst polámaných kostí, Boží požehnání a ochranu.

Vděčný syn ZDENĚK s chotí HELENOU a vnuky DENNISEM a VIKTOREM

Celý náš chicagský "Velehrad" se k tomuto rodinnému přání připojuje upřímným "Mnogaja ljeta, živijo", protože v těchto zimních měsících nám tu pan K. Nerada častokrát pomáhá.

SPORT

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

33. kolo —

BRNO—SPARTA 2:5

Branky: Vojáček, Čihal — Mec 2, Honc, Kochta, Kalivoda. Na začátku závěrečné třetiny byl stav 1:1, potom měla Sparta velký nápor a výbornou koncovku. Pražané vyhráli dík větší vytrvalosti a vyrovnanějším řadám.

Č. BUDĚJOVICE—KLADNO 3:3

Branky: Pražák, Mařík, Pouzar — Nový 2, Ed. Novák. Zápas to byl skutečně velmi dobrý a vzácně vyrovnaný, obě mužstva potvrdila vysokou formu a dělba bodů je nakonec spravedlivá.

PARDUBICE—GOTTWALDOV 9:7

Branky: Hanka 2, Martinec, Paleček, Bulis, Kod'ousek, Novotný, Semonský, Novák — Čech 3, Pelc, Vašek, Šivic, Santarius. Domácí nastoupili bez několika hráčů, kteří jsou zraněni a v závěru prvé třetiny se zranil ještě brankář Crha. Chvílemi, když Pardubičtí povolili v tlaku, tak nebylo vidět, že hraje čtvrtý s posledním. V závěru se přece jen domácí hráči vzchopili a vyhráli o dvě branky.

LITVÍNOV—VÍTKOVICE 3:2

Branky: Ulrych, Opačitý, Bubla — Vlk, Holáň. Po dvou třetinách vedl Litvínov 3:0, Vítkovičtí se však nevzdali, ale jejich finiš již přišel pozdě a tak zaznamenali jen výhru třetiny 2:0.

KOŠICE—JIHLAVA 0:3

Branky: Novák, Havlíček, Miklošovič. Během prvních šesti minut inkasovaly Košice dva góly a to je doslova srazilo do kolen. V úvodu poslední třetiny si Jihlava třetím gólem pojistila vítězství. Košice sice nerezignovaly, ale na nějaký zvrat jim chyběly síly a přesná muška.

PLZEŇ—BRATISLAVA 3:5

Branky: Ďuriš 2, Sýkora — P. Šťastný 2, Roháčik, A. Šťastný, M. Šťastný. Bratislavští hráli sice jenom průměrně, ale měli ve svých řadách bratry Šťastné a ti všechno zařídili. Dvakrát to byl Peter, jednou Marián a nejmladší Anton. Plzeňští hokejisté na tom nejsou dobře a navíc nastoupili ve špatném psychickém stavu, neboť tragickou smrtí zahynul vedoucí jejich týmu Fr. Černý (autonehoda).

Tabulka po 33. kole

1.	Jihlava	141: 61	54
2.	Kladno	169: 90	52
3.	Sparta Praha	123:105	41
4.	Pardubice	138:110	37
5.	Č. Budějovice	122:113	36
6.	Bratislava	86: 87	33
7.	Košice	133:130	31
8.	Plzeň	139:149	30
9.	Litvínov	110:145	26
10.	Brno	99:137	24
11.	Vítkovice	95:131	23
12.	Gottwaldov	88:185	9

★

Finsko—Československo 2:2

Přátelské mezistátní hokejové utkání se hrálo v Helsinkách před návštěvou 8 tisíc diváků. Ve 4. minutě se čs. mužstvo ujalo vedení brankou V. Lukáče (Košice). Druhá třetina patřila Finům a dali v rozpětí čtyř minut dva góly. V poslední třetině čs. tým vystupňoval tlak a nakonec zachránil remízu v jubilejním, sedmistém zápase teprve 15 vteřin před koncem při power play gólem Nového (Kladno).

Finsko—Československo 1:7

Odvetné utkání se hrálo téměř u severního polárního kruhu v městě Oulu. Proti prvnímu utkání bylo čs. mužstvo k nepoznání, udržovalo si stálou převahu, uplatnilo proti finské síle vyspělejší techniku, hrálo promyšleněji a z toho se zrodilo i brankové vyjádření. Branky vstřelili Richter (Sparta) a P. Šťastný (Bratislava) po 2, Martinec (Pardubice), Bubla (Litvínov), Pouzar (Č. Budějovice). Čs. celek hrál obě střetnutí bez hráčů Dukly Jihlava.

Československo B—SSSR B 3:5

Soupeř čs. béčka vyhrál překvapivě, ale zaslouženě. Byl lepším, prakticky po všech stránkách hry. V čs. řadách bylo až příliš nepřesnosti, nerozhodnosti a chyb obránců. Jedině brankář Termer (Kladno), podal nejlepší výkon. Branky: Tarant 2 (Litvínov), Müller (Kladno).

Československo B—SSSR B 4:1

V odvetě čs. béčko přesně kombinovalo, vycházela i koncovka a po výborné hře celého týmu přesvědčivě zvítězilo. Branky za vítěze: Tarant (Litvínov), Sýkora (Kladno), Ďuriš (Plzeň), Holý (Sparta).

Jihlava—CSKA Moskva 5:4

Branky: Havlíček 2, Novák, Výborný, Jar. Holík — Michajlov 2, Cygankov, Petrov. V rozhodujícím zápase v hokejovém turnaji armádních týmů Varšavského paktu, hraném v Liberci vyhrála po velkém výkonu jihlavská Dukla. Během zápasu vyvinula obdivuhodný tlak, takže brankář Tret'jak byl chvílemi v ohni střel. Jihlava vyhrála naposledy s 19-násobným mistrem SSSR (téměř národní tým) v prosinci 1972 při Světovém poháru v Minnesotě. V prvém zápase vyhrála Dukla Jihlava nad Steaua Bukurešť 6:0, ve druhém střetnutí vysoce porazila CSKA Sofia 13:1.

Jihlava—Křídla sovětů 3:2

Branky: Černík, Jiří Holík, Veith — Tumeněv, Lebeděv. První finálové utkání hokejového Poháru mistrů evropských zemí. Jihlavští hokejisté nastoupili už čtyřicet osm hodin po skončení zápasu s CSKA Moskva. Chyběl zraněný z tohoto zápasu Brdička (zhmožděnina pravého oka), Novák (zlomenina nosu) a Joun (zlomenina malíčku pravé nohy). Dukla stále tlačila, ale jejím akcím chyběla přesnost i důraz. Vedla 3:0, vzápětí však po chybě ve vlastním pásmu zbytečně inkasovala. Soupeř čtyři minuty před koncem zápasu snížil náskok Dukly na jediný gól z perfektně sehrané přesilovky. K odvetě nastoupí tedy Dukla s minimálním náskokem.

★

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

16. kolo —

SPARTA—INTER BRATISLAVA 2:0

Ve 24. min. měl výhodu Inter, ale penaltu proti Spartě Jurkemik neproměnil, brankář Poštulka jeho střelu kryl. Ve 32. min. se probil polem Stránský, našel Čermáka, který nacentroval a před brankou Interu Kotál hlavou skóroval — 1:0. Před koncem prvého poločasu prošel Boh. Veselý (hrál 500. utkání) a Čermák jeho akci zakončil druhou brankou — 2:0. Sparta pod vedením nového trenéra Hložka předvedla svůj nejlepší výkon posledních let.

FRÝDEK-MÍSTEK—SLAVIA 2:3

Branky: 66. min. Marchevský bystře rozehrál Mrázkovi, ten dobře zacentroval před branku a Levinský zblízka — 1:0. 67. min. Fr. Veselý dal perfektní centr zleva a Segmüller typicky hlavou vyrovnal — 1:1. 70.min. Mrázek dal do běhu Marchevskému a ten zakončil gólem — 2:1. 88. min. Fr. Veselý ze sóla vyrovnal na 2:2. 93. min. R. Svoboda narazil míč z nepřímého kopu P. Herdovi, ten vypálil do zdi a od nohy jednoho z obránců míč změnil směr do sítě — 3:2.

BOHEMIANS—VSS KOŠICE 6:3

Branky: Panenka přihrál ze 40 metrů přesně na Jarkovského a ten přesně do šibenice — 1:0 pro domácí. Mastník přiklepl míč Králíčkovi, ten bez přípravy — 2:0. Penaltu proti VSS proměnil Panenka — 3:0. Vankovič oklamal obranu Košic, odcentroval na Králíčka — 4:0. Panenka si po sólové akci položil hokejovým způsobem brankáře Košic Barance na zem a do rohu střílí na 5:0. Penaltu proti Bohemians proměnil Hoholko — 5:1. Andejko bez přípravy po centru Poláka — 5:2. Panenka dal svou třetí branku a hlavou mu na ni přihrál Bičovský — 6:2. Hoholko opět z penalty ukončil skóre na 6:3. Domácí hráči mohli zvítězit ještě větším rozdílem, dostávali se lehce do šancí a střídali z každé pozice.

LOK. KOŠICE—BRNO 3:3

Branky: Kroupa z penalty získal Brnu vedení — 1:0. Bureš unikl a jeho střela znamenala vedení pro Brno — 0:2. Žitňár přízemní střelou snížil na 1:2. Brněnský Pešice zvýšil na 1:3. Domácí Ujhély a Józsa dokázali svými góly vybojovat pro domácí remízu.

TRNAVA—OSTRAVA 0:2

Branky: Sionko dostal dlouhou přihrávku, proběhl polem a nezadržitelně skóroval. Domácí Kuna mohl z penalty vyrovnat, ale jen nastřelil dobře postaveného brankáře Michalíka. 3. min. před koncem zápasu přihrál Sionko Ličkovi a ten hlavou dal druhý gól.

PLZEŇ—TEPLICE 1:1

Branky: Hosté z Teplic se ujali vedení Pokludou, jehož našel přesnou přihrávkou Senický. Plzeň z velkého tlaku vyrovnala, když Sloup prováděl trestný kop, míč se dostal od Karafiáta k Süssovi a ten zavěsil.

ŽILINA—TRENČÍN 2:2

Branky: Trenčínský Kovacs obešel vše, jeho centr našel Hrušovského a hosté vedli 1:0. Po přihrávce Tománka Chobot vyrovnal na 1:1. Nováček Miškolci v dresu Žiliny tvrdou ranou z 20 metrů — 2:1. Sokol hlavou zajistil dělení bodů na obě strany — 2:2.

SLOVAN BRATISLAVA—DUKLA PRAHA 2:0

Branky: Rohový kop prováděl Masný, přesně na hlavu Novotného a bylo to 1:0. Mrva přihrál Masnému, ten předal Novotnému a tomu se podařilo podruhé dopravit míč za záda brankáře Dukly Netolicky. Slovan se rehabilitoval za podzimní porážku, když prohrál v Praze 2:5.

Tabulka po 16. kole

1.	Dukla Praha	37:16	25
2.	Slavia Praha	30:17	22
3.	Brno	24:21	18
4.	Trenčín	23:22	18
5.	Ostrava	25:19	17
6.	Inter	27:22	17
7.	Slovan	22:19	17
8.	Sparta	20:21	17
9.	Žilina	24:21	16
10.	Teplice	25:26	15
11.	Plzeň	21:22	15
12.	Bohem. Praha	18:19	15
13.	Lok. Košice	26:30	15
14.	Trnava	11:22	13

"Paní Marino, uhle přední vlnu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyt Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

SVAZ SVOBODNÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH SPORTOVCŮ ODBOČKA CHICAGO
SRDEČNĚ ZVE NA
TŘINÁCTÝ
TANEČNÍ SPOLEČENSKÝ VEČER
V SOBOTU, 5. BŘEZNA, 1977
SÁL OLYMPIC BUDOVY OLYMPIC
začátek v 8:30 večer
vstupné $4.00

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

15. Frýdek-Místek	15:28	9
16. VSS Košice	20:43	7

Nejlepší střelci

1. Panenka (Bohemians) — 11 gólů; 2. Segmüller (Slavia), Kroupa (Brno) — 8 gólů.

POK

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

V přátelském mezistátním zápase nečekaně prohráli fotbalisté Anglie ve Wembley s Holandskem 0:2. Obě branky vstřelil mladý záložník Jan Peters (29. a 36. min.) z týmu Nijmegen, který měl dokonce blízko i k hattriku. Jeho sólo v 70. minutě brankář Clemence (chytá za Liverpool) jen bravurou zneškodnil. Zajímavé je, že fotbalové služby Peterse Ajax Amsterodam odmítl pro jeho špatný zdravotní stav. Ovšem největší zásluhu na vítězství má Cruyff, který oslňoval 90 tisíc diváků brilantní technikou a především dokonalou režií hry celého týmu "oranje". Třetím, který se velkou měrou zasloužil o vítězství, byl pravý krajní obránce Rijsbergen. Perfektně uhlídal nejlepšího střelce Anglie Keegana z Liverpoolu. Trenér Anglie Don Revie řekl k utkání: "Bylo to nejkvalitnější utkání, jaké jsem v posledních letech viděl. Jeho protějšek Holand'an Jan Zwartkruis: "Reprezentační tým je zrcadlem výkonnosti v klubech. Don Revie to nemá lehké." Cruyff: "Zahráli jsme lépe než ve finále MS 74 v Mnichově."

* * *

Manchester Utd. : Benfica Lisabon 2:1

Přípravný zápas. Víte, jak se dostal motýl do odznaku Benficy Lisabon? Když Benfica vyhrála v roce 1961 PMEZ (Pohár mistrů evropských zemí), usedl při předávání na pohár nádherný motýl. Od té doby je ve znaku Benficy a také na některých dresech.

* * *

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Venezuela — Uruguay 1:1, Tunisko—Alžírsko 2:0, Keňa—Egypt 0:0.

* * *

Přípravné zápasy:

Guatemala City—Jugoslávie 0:2, Mexiko—Jugoslávie 0:1. V odvetě dal jediný gól v 8. min. Bajevič. Nacional Quito (Equador)—Mad'arsko 1:0, Peru—Mad'arsko 3:2, Peru—Lanus Buenos Aires 3:0, Millionarios Bogota (Kolumbie)—Brazílie 0:2, branky: záložník Zico a útočník Roberto. Lucca (Itálie)—Rakousko 0:5, OGC Nice (Francie)—Rumunsko 1:5, Irsko—Španělsko 0:1, Nacional Uruguay — Austria Salzburg 1:1 a 1:0.

★

Čs. házenkáři ve Francii

Francie — Československo 15:22 a 15:20. Čs. házenkáři měli v obou utkáních výraznou herní převahu, kterou dokázali proměnit i v branky.

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta hrála čtvrté utkání v halovém turnaji University Chicago Circle v neděli 20. února proti týmu Atlas (Latinci) a vyhrála 4:1. První gól dala Sparta z akce Di Bernarda, když přihrál Karlovi Fajkusovi, který tvrdě vystřelil, brankář soupeře však jeho střelu vyrazil, ale jen k Hallovi a ten pohotově zavěsil. Na 2:0 zvýšil Karel Fajkus technickou střelou po zemi z přihrávky Grahama. Tím brankové šance Sparty nekončily, ale naopak. Největší z nich měl Hall, ale dal vedle prázdné branky. V té době založil dvě šikovné akce Vlčanský. Hned na začátku druhého poločasu udělal chybu před brankou Sparty Graham, nato Veselý špatně kryl jednoho útočníka soupeře, brankář Pospíšil vyběhl, ale gólu již nezabránil. Třetí gól mohl vsítit Vlčanský, ale smůla tomu zabránila. Vše napravil Karel Fajkus, který zblízka skóroval pěknou ranou a bylo to 3:1. Potom střílel Vlčanský, brankář soupeře vyráží a Di Bernardo ukončil skóre na 4:1. Hra Sparty nabyla silou přítomností Karla Fajkuse, který byl u všeho. Di Bernardo je po zranění, takže hrál opatrněji a téměř nestřílel. Výborný výkon podal Hall a Enright. Ostatní podali též nadšený výkon a patří jim za to velký dík. Sparta byla po celý zápas jasně lepší a hrála rychlou a dynamickou kopanou. Spart'anští příznivci, kteří sledovali utkání, mohli být s předvedenou hrou své Sparty opravdu spokojeni. Manažér prvního týmu Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Pospíšila, Okinciase, Grahama, Veselého, Di Bernarda, Fajkuse, Halla, Vlčanského, Enrighta, Příkazského a Minaříka.

Příští utkání hraje Sparta v neděli 27. února v 3:30 hod. odpoledne proti mužstvu Leon (Latinci), kteří zatím v turnaji neutrpěli porážku jako Sparta. Tedy fanouškové kopané, máte se na co těšit. Vstupenky lze koupit ve Spartaklubu, 5700 W. Čermák Road, Cicero a společný odjezd je ve 2 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

MLADÝ ŠAMPIÓN

Mark Diesen, vítěz letošního světového šachového juniorského šampionátu v Groningenu v Holandsku, žije v Potomacu v americkém státě Maryland, tedy vlastně na předměstí hlavního města Spojených států. Je mu 19 let a není tak docela bez zajímavosti, že jeho sekundantem na mistrovství světa byl jeden z nejlepších současných amerických reprezentantů, mezinárodní velmistr Luboš Kaválek, který je českého původu. Diesenova cesta k titulu nebyla přirozeně snadná. V rozhodující partii s Mexičanem Marcelem Sisniegou vedl Diesen doslova souboj nervů. Obstál. Mexičan se nevyvaroval chyby a od 35. tahu bylo Diesenovi jasné, že zvítězí. O 7 tahů později také Sisniega partii vzdal. Diesen ze Spojených států, vedený mezinárodním velmistrem Lubošem Kaválkem, získal juniorský titul mistra světa před československým reprezentantem, Lubošem Ftáčníkem . . . Pro Diesena znamenalo vítězství vrchol dlouhodobé speciální přípravy. Hovoří o tom, jak tvrdě připravoval systém zahájení svých partií. Popsal svůj poznámkový blok průběhem všech významných partií, jež si chtěl zapamatovat. Měl je tak k dispozici v jednom svazku namísto roztroušené v mnoha knížkách. Diesen se této činnosti věnoval asi tři měsíce před zahájením světového šampionátu. A důsledná příprava se mu vyplatila. Diesen byl schopen udržet si silnou pozici až do střední části partie, kterou pokládá za nejdůležitější a v níž se rovněž cítí nejsilnější. Mark Diesen se začal učit hrát šachy jako dítě. Důvod byl nasnadě. Diesen vypráví o tom, že už jeho otec byl účastníkem šachových turnajů a že vlastnil řadu šachových knížek. Nebylo proto pro něho obtížné, aby se šachu věnoval od svých deseti let . . . Už po dvou turnajích, jichž se zúčastnil, byl zjevný nevšední Diesenův talent. Už ve svých deseti letech projevoval takový smysl pro královskou hru, jakému jej nemohl naučit ani otec, ani desítky teoretických publikací. Mark Diesen sám říká, že svou hlavní zbraň spatřuje v intuici — pro poziční hru. Úspěch, jehož dosáhl letos v lednu v holandském Groningenu, má přirozeně velký vliv na jeho další život. Takřka přes noc se stal oslavovanou osobností. Diesen tuto svou novou roli nijak zvlášť nemiluje, neboť má spíše uzavřenou povahu a příliš si cení své soukromí. S výjimkou tenisu a plavání a občasných myšlenek na návrat do lavic marylandské univerzity, představují Diesenův celý život šachy.

* * *

MŮŽEME SE TĚŠIT NA ZÁVĚR

Ve finále mezinárodního tenisového turnaje série VIRGINIA SLIMS v Chicagu porazila Američanka Chris Evertová Australanku Margaret Courtovou hladce 6:1, 6:3. O vítězství v letošních šesti turnajích VIRGINIA SLIMS se rovným dílem rozdělily Američanka Evertová a bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová.

* * *

● Ze tří finálových utkání na výborně obsazených mezinárodních tenisových turnajích mužů došlo k určitému překvapení pouze v Miami na Floridě, kde Američan Dibbs rozdrtil favorizovaného Mexičana Ramireze 6:0, 6:3. V Mexiku spolu tvrdě bojovali Rumun Nastase a Polák Fibak. V sázce nebylo málo. Nastase obdržel za vítězství 4:6, 6:2, 7:6 částku třiceti tisíc dolarů, zatímco Fibak si odvezl o patnáct tisíc dolarů méně. Ve Springfieldu ve státě Massachussetts viděli diváci v rozhodujícím střetnutí očekávané vítězství Argentince Vilase nad Američanem Smithem 3:6, 6:0, 6:3 a 6:2.

● Stejně jako před týdnem, i americké atletky se postaraly o další nový světový halový rekord. Tentokrát jej v Montrealu vytvořila v běhu na 50 metrů překážek Jane Fredericksová z Los Angeles. Její výsledný čas — 6 celých 56 setin vteřiny — má nesmírně vysokou úroveň. Pro srovnání uveďme, že dosavadní světový rekord Ehrhardtové z Německé demokratické republiky byl o jednu desetinu a pět setin vteřiny horší. Na závodech v Montrealu zaběhl Jamaičan Don Quarrie 50 metrů za 5 celých, 75 setin vteřiny, a Američan Charles Foster vyhrál běh na 50 metrů překážek za 6 celých 59 setin vteřiny.

● Devátý ročník populárního maratonu v japonském Kyotu se stal kořistí Američana Williama Rogerse. Jeho čas byl 2 hodiny, 14 minut, 26 celých a 2 desetiny vteřiny. Japonec Someya, který obsadil druhé místo, byl o víc než 4 minuty pomalejší.

● Prvním Američanem, který se stal v 71leté historii rychlobruslení absolutním mistrem světa, je od včerejška devatenáctiletý Eric Heiden z univerzity ve Wisconsinu. Heiden byl současně největším překvapením světového šampionátu v Heerenveen v Holandsku. Favorizovaní Norové Storholt a Stensen skončili na dalších místech.

NOVÁ ZÁSOBA KERAMIKY Z ČESKOSLOVENSKA

Přijďte si prohlédnout náš bohatý sklad

Nové rekordy 33⅓ rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestička k lásce, Já Tě znám — celkem 14 zpívaných písní, $5.98.

"Moravanka I." 10 inců: Jedna růže — dvě růže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, $4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař nový, Stavěli tesaři, Na faře a jiné, $4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75¢ na jednu zásilku. — Mnoho českých a slovenských rekordů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" — 175 čsl. národních písní se slovy a notami, $4.50, poštou $5.15. — **"Sokolský zpěvník"**, obsahuje též národní písně, čsl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, $3.95, poš. $4.60. — **"U české muziky, sv. 8"**, 18 písní se slovy a notami pro piano, $2.95, poš. $3.60.

Mapa Československa, 75¢, poštou $1.00. — **Mapa kulturních památek Prahy,** 85¢, poš. $1.10. — **Czechoslovakia Guidebook** (v angličtině), $3.50, poš. 4.15.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejši cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy — Povídky z druhé kapsy, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), $11.00, poš. $11.75. — Rais K. V.: Výminkáři, $1.75, poš. $2.00. — Detektivky: Dürrenmatt: Soudce a jeho kat, $5.25, poš. $5.90. — Krušina K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, $5.70, poš. $6.35. — Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, $4.50, poš. $5.15. — Sjöwallová: Záhada zamčeného pokoje, $4.75, poš. $5.40.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, $10.00, poš. $10.75. — Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, $60.00, poš. $62.00. — Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, $11.50, poš. $12.25. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, poš. $5.60. — Domová pokladnica 1977 — zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, $2.50, poš. $3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka $1.75, poš. $2.50, pojištěné $2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Jak to vidí Rusové

(Dokončení ze str. 1)

velkém, historickém zápase zvítězí lidová armáda, přesvědčená o spravedlivosti své věci. I kdyby snad na začátku byla poražena, její části rozpoutají válku guerilovou, jaká zničila Napoleona v Rusku. Sovětští generálové jsou pilní čtenáři Tolstojova románu "Vojna a mír" jehož hlavním thématem je toto: ve válce nakonec zvítězí lid, nikdo jiný než lid. Dle všeho je to pravda, ale s jedním dodatkem: zvítězí ve válce nezbytné, takové, jež může být pojmenována válkou svatou. Roku 1812 ruský lid vášnivě bojoval — oč? O svou vlastní půdu. Zahanbil a zničil Napoleona — kde? Uvnitř Ruska. Stejně vášnivě bojoval proti Hitlerovi — opět uvnitř Ruska. Bojoval by se stejnou ochotou a zuřivostí v každém případě, i ve válce na příklad dobyvačné? Neuchází sovětským generálům sám smysl Tolstojova románu? Přesvědčoval nás Tolstoj, že ruská lidová armáda by byla vášnivá a superiorní v každé válce, i v té, která by lidu nepřipadala nezbytná a svatá, která by jen chtěla rozšířit sovětské panství po světě, dobýt francouzské a německé půdy, učinit z Paříže a Berlína provinční města sovětské říše? Jaká by to byla svatost?

Podle společného rusko-čínského přesvědčení dobrovolnická armáda je úzká vrstva profesionálů, kterou, opět podle společného rusko-čínského přesvědčení, výstižněji lze nazvat žoldnéřskou. Válka, která by této vrstvě byla svěřena zcela by byla bez lidové ochoty a vášnivosti a od samého začátku by se potácela na vratkých nohou. A poražený žoldnéř nespěchá do lesů, aby odtamtud rozpoutal guerilové finále.

Je-li v těchto věcech Sovětům a Číňanům něco společného, je to jejich přesvědčení, že nestačí počítat zbraně ani se těšit jejich kvalitou, nýbrž že nejdůležitější element je člověk, který zbraň drží v rukou. Ten může zbraň i zahodit. Praví čínský generál: "Rozhodující je role vojáka. Zvítězí ten, kdo ví, proč a za co bojuje". Různé myšlenky se rojí v hlavách sovětského vedení. Chtějí mít všechno: i četné a dokonalé zbraně i mít za sebou lidi s vírou. V tom nedělají občanům žádné ústupky, snaží se je zformovat podle svého jednostranného vkusu a dostat z nich násilím i to, co z člověka násilím dostat nelze.

Mají-li Sověty dalekosáhlé mezinárodní úmysly, vždy stejná překážka jim bude stát v cestě. Ruský lid se cítí bezpečný v hranicích své ohromné země. Sovětské propagandě se nedaří namalovat na stěnu nebezpečí dosti veliké, aby ruský lid se znepokojil, ani nepřítele dosti hnusného, aby se rozplamenil. Sovětské vedení samo cítí, že kdyby někde ve světě libovolně zosnovalo vojenský podnik bylo by to doma cítěno jako dobrodružství. Ani jiskra lidové vášně by nezableskla. Svět zatím — mimo jiné — žije pod ochranou této situace.

Kritika dobrovolnické armády je možna. Lidé všech národů nepochybně chtějí si domácí věci zařizovat podle své vlastní vůle, nikoli jak by cizinec jim diktoval. Systém dobrovolnické armády svěřuje ochranu tohoto základního a drahocenného práva nikoli celku občanů, nýbrž lidem, jež občané najmou. Dovoluje to občanům dát příliš mnoho do rukou někoho jiného. To sotva je dobrá demokratická filosofie. A jak se ví, že najatí lidé by se na občanské povinnosti dívali věrněji než občané sami?

* * *

Pozn. redakce: Proto Sovětům záleželo tolik na tom unavit Ameriku Vietnamem a zosnovat v USA náladu proti všeobecné branné povinnosti. A tak se stalo — prostřednictvím levicových hnutí mezi americkými studenty — že komunisté dosáhli v USA čeho chtěli: postavit nejsilnější zemi světa — svého nepřítele — do posice závislosti na žoldnérském vojsku — a tím — aspoň ve svých očích — do bezbrannosti, zatím co sami brannou povinnost svých občanů nezrušili a budování zbraní uspíšili, aby urychleně dosáhli vojenské přesily nad USA.

75. narozeniny
dr. Antonína Hřebíka
starosty ČOS,

oslavili v Berwynu všichni jeho četní přátelé ve čtvrtek, 24. února, kdy je v Praze první jarní pout' k poctě sv. Matěje.

Redakce H.N. se připojuje k dlouhé řadě gratulantů se srdečným "Živijó, dlouhá léta zdrávi byli, živijó!"

LETOŠNÍ NEJVÝHODNĚJŠÍ LET DO ČESKOSLOVENSKA

Máte v úmyslu se letos podívat do Evropy a navštívit starou vlast — Československo? Naše cestovní kancelář Vám vyšla vstříc a připravila Vám za tímto účelem zajímavou, poučnou a výhodnou výpravu za cenu, která zde ještě nebyla!

Výprava potrvá 26 dní. Vyjede se v neděli 12. června 1977 z Chicaga přímo do Prahy a vrátí se z Vídně (Rakousko) ve čtvrtek 7. července 1977 a cena okružní letenky je pouhých **399 dolarů,** včetně U.S. i evropské daně.

Letí se letadlem značky "Boeing 707" společnosti Pan American World Airways, Inc., které pojme 180 osob.

Výprava, kromě jiného, zahrnuje dvanáctidenní zájezd do Československa, kde se navštíví ty nejkrásnější a nejzajímavější kouty naší staré vlasti, zájezd z Prahy do Rakouska, přes Linz a Salzburg do Jugoslávie, kde se navštíví také Plitvická jezera, Záhřeb aj. Podrobnosti Vám oznámí přímo naše kancelář.

Výpravu po celé cestě provázejí majitelé naší cestovní kanceláře. Cestovní pasy, visa, noclehy, dopravu atd. pro Vás zařídíme sami.

Podobná výprava byla uspořádaná naší kanceláří ČIHÁK WORLD TRAVEL, Inc. 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402, čís. tel. v předměstích 795-9050 a v Chicagu 242-6110, jejíž předsedkyně paní Bláža Čiháková Vám vždy ochotně vyjde vstříc.

DO ČESKOSLOVENSKA
za nejnižší cenu — pouze $399.00

(včetně daní)

Přímý let via Pan American letadlem

12. června na 26 dní z Chicaga — výprava se vrací z Vídně 7. července

Nejvýhodnější let pro cestující, kteří pojedou do Prahy, na Moravu, anebo na Slovensko

Vzorná služba — obrat'te se na

CIHAK
WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD,
BERWYN, ILLINOIS 60402
Tel.: 795-9050 — v Chicagu: 242-6110

Nezapomeňte poslat včas svým drahým, které máte rádi, tuzexové dárky na velikonoce!

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Tvým věrným, Pane,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje.

†

Všem našim česky či slovensky mluvícím přátelům a známým a všem, kdo jste ji znali, oznamujeme, že nám odešla na věčnost manželka, sestra, sestřenice, švagrová a teta, paní

LUDMILA (LILLIAN) PIECZONKA,

rozená HOREČNÝ

Ačkoliv svým životním elánem odolávala po léta vleklé, zákeřné nemoci a proto byla v posledních letech k odchodu na věčnost stále připravena, všemohoucí Bůh si ji k Sobě povolal nakonec náhle a rychle. V úterý večer, 22. února byla odvezena do nemocnice v La Grange, Ill. a na Popeleční středu, 23. února 1977 krátce před polednem vydechla naposledy. Ještě v noci ji dp. Karel Kolek, O.S.B., farář svatoprokopský, přinesl do nemocnice svátostnou útěchu a záruku nás věřících v Kristovo vzkříšení.

Její pohřeb se koná v sobotu, 26. února 1977 z pohřebního ústavu Hallowell and James, 1025 W. 55th Street, Countryside, Ill. do chrámu sv. Prokopa v Chicagu, Ill. a odtud — po zádušní mši sv. (v 10:00 hod. dopol.) — na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles, Ill., kde je pochován její slovenský otec a česká maminka.

Všichni, kdo jste ji znali, vzpomeňte si na ni s námi upřímnou modlitbou.

THOMAS PIECZONKA, manžel;
Rodiny HOREČNÝ, KUSTA a KLUS;
bratři a sestry, synovci a neteře

UCTIVÉ A UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

—1952— **25** —1977—

Našemu váženému a drahému Njdp. biskupovi diecése Galveston-Houston v Texasu a dnes jedinému duchovnímu zastánci našich nábožensko-národních tradic v USA,

J. Exc. JANU L. MOŘKOVSKÉMU

u příležitosti

STŘÍBRNÉHO JUBILEA
JEHO BISKUPSKÉHO SVĚCENÍ

mu vyprošujeme a přejeme hojnost zdraví, Boží ochrany a pomoci do jeho dalších let pastýřské péče o svou diecési — a tak trochu i o nás.

VĚŘÍCÍ KRAJANÉ A EXULANTI KOLEM CHICAGSKÉHO "VELEHRADU"

Zpráva o činnosti Distr. svazu čs. katolíků v Clevelandu

Distriktní svaz českých katolíků v Clevelandu zahájil další rok své činnosti, jednak výroční schůzí 3. ledna 1977 společenskou schůzí (Social meeting) v neděli 30. ledna t.r. odpoledne. Obě schůze se konaly ve spolkových místnostech školy P. Marie Lurdské. Měly obě slavnostní ráz, protože jsme si připomínali, že s Boží pomocí dokončujeme 60. rok svazové práce a vstupujeme do sedmého desetiletí.

Při výroční schůzi 3. ledna jsme zvolili úředníky pro rok 1977. Volby řídil br. Martin Hrabík a všemi hlasy byli zvoleni: předseda Václav Hyvnar, kaplan Father Jan Anděl, místopředsedkyně Julie Schánilcová, tajemník Václav Hesoun, pokladní Anna Veverka, chairman našich podniků Anna Císařová. Naši závěrečnou modlitbu jsme věnovali za zes. Marii Průšovou z Chicaga, významnou pracovnici české katolické Ameriky, která měla týž den pohřeb.

Společenskou schůzi (Social meeting) konáme vždy poslední neděli v lednu a při ní jsou nastoleni úředníci. Zveme na ni i širší veřejnost. Letošní krutá zima poněkud snížila počet účastníků, ale přece se sešlo na 50 účastníků. Naší společenské schůzi byl přítomen mayor města br. Ralph J. Perk, důstojní pánové Jan Anděl, Václav Uhlíř a Felix Mikula. Byli přítomni i úředníci Č.K.J., Spolku sv. Josefa 156 Č.K.J., Krajanského výboru, Sokola Greater Cleveland (dříve Sokol Tyrš).

Po zahájení schůze a uvítání hostů br. předsedou Václavem Hyvnarem — podal zprávu o činnosti našeho Distr. svazu za r. 1976 tajemník br. V. Hesoun (zpráva přiložena). Pokladní zprávu podala ses. Anna Veverková. — Pak jsme zazpívali čs. hymnu a br. Ralph J. Perk nastolil nové úředníky. V krátkém proslovu se mayor R. Perk pochvalně vyslovil o činnosti Svazu a potřebě zachování této instituce — a zavzpomínal si i na dětská a jinošská léta (v letech 20. a 30.), kdy byl svědkem rušné činnosti zdejšího Svazu, jak chodíval na Svazové schůze zaplatit za své rodiče členské příspěvky, co tam bývalo živých a dlouhých debat...

Promluvil i náš kaplan Father. Jan Anděl, zdůraznil svornou a obětavou práci úředníků i členů Svazu, jež přináší tak zdařilé výsledky — a žádal nás, abychom ve svém snažení neochabovali, že Pán Bůh nám jistě i nadále bude žehnat. — Po závěrečné modlitbě Otce Anděla jsme schůzové jednání ukončili zpěvem písně: "Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš!"

Po schůzi byla přátelská beseda s pohoštěním. Výborné domácí pečivo upekly naše sestry. Přítomní setrvali v družné zábavě až do večerního šera.

Příštím naším podnikem je "Stolečková zábava" (Card Party) — v neděli 13. března, začátek v 1 hod. odpoledne — v sále školy P. Marie Lurdské.

□

CELOROČNÍ ZPRÁVA DISTRIKTNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU ZA ROK 1976

Vážení přátelé, sestry a bratří,

naše dnešní schůze je schůzí jubilejní. Touto schůzí končíme 60. rok činnosti našeho Svazu a začínáme nové — sedmé desetiletí.

Bylo to 15. listopadu 1916, kdy lurdský farář Oldřich Zlámal uveřejnil ve farním věstníku zdejší osady památný manifest, provolání, v němž vyhlásil, že je čas ukončit přešlapování a všechno váhání v řadách českých katolíků. Volal po zapojení českých katolíků do osvobozovací akce Čechů a Slováků — svorně s našimi svobodomyslnými bratry — po boku legií a pod vedením prof. T. G. Masaryka. Vy starší se na to pamatujete, byli jste přímými účastníky oněch chvil. Scházíme-li se dnes u Panny Marie Lurdské, scházíme se tedy na půdě památné nejen pro českou Ameriku, ale i pro starou vlast. Nebudu rozvádět význam a dosah kroku Zlámalova. Ale připomeňme si přece, jak Zlámalovo provolání vyburcovalo nejen Cleveland, ale mělo ohlas po celé české katolické Americe. Dne 17. prosince tomu bylo 60 let, co se konala v budově Katolické Svornosti památná schůze clevelandského českého duchovenstva a zástupců českých katolických spolků a bratrských jednot. Bylo na ni účastno přes 300 osob. Schůzi té předcházela řada porad, které se konaly na zdejší lurdské faře. — V lednu 1917 se konaly porady chicagských českých katolíků a 6. února 1917 delegáti českých katolíků z celé Ameriky, kteří se sjeli v Chicagu, ustavili Národní svaz českých katolíků — jehož clevelandský Distriktní svaz byl povždy jednou z předních činorodých složek, dávající často příklad ostatním.

* * *

Nyní k přehledu naší činnosti v uplynulém roce. — Úřednjky našeho Distr. svazu byli v roce 1976: předseda br. Václav Hyvnar, kaplan vdp. Jan Anděl, místopředsedkyní ses. Marie Černá, tajemníkem br. Václav Hesoun, pokladní ses. Anna Veverková, chairman našich podniků ses. Anna Císařová. Pravidelné schůze se konaly třetí pondělí v měsíci. Lednová se konala poslední neděli odpoledne. I přes různé obtíže a nepřízeň poměrů jsme udrželi činnost našeho Svazu v neztenčené míře, naopak rozšířili o zájezd na Mezinárodní eucharistický kongres ve Filadelfii. Naše lednová schůze byla hojně navštívena. Říkáme jí společenská, social meeting, protože na ni zveme širší veřejnost. Nastolení úředníků vykonal dp. James Veselý, farář osady sv. Prokopa. Náš předseda br. Hyvnar seznámil přítomné o přípravách české účasti na Mezinárodním eucharistickém kongresu. Dále oznámil, že po uzavření benediktinské tiskárny v Chicagu a zastavení listu Katolík a Národ, budou v Americe přece zachovány české katolické noviny. Několik obětavých osob, hlavně z klubu Domov pod vedením dp. Vojtěcha Víta, O.S.B., založilo náboženssko-kulturní středisko "Velehrad" (v Chicagu), které již započalo s vydáváním týdeníku Hlas Národa. Br. předseda list odporučil našemu členstvu a přítomným hostům.

V neděli 29. února jsme pořádali naši stolečkovou zábavu, jež se těší velké oblibě mezi krajany a je vždy velmi úspěšná. O její zdar a oblíbenost se zasloužila jako léta jiná — úspěšný chairman zábavy — sestra Anička Císařová se zástupem obětavých spolupracovnic i pomocníků z řad bratrů.

V sobotu 27. března se dožil dp. prof. Felix Mikula 70 roků. Oslavili jsme jeho životní jubileum večírkem zde ve škole u Panny Marie Lurdské, za velké krajanské účasti, a přítomnosti řady duchovních i mayora města Ralpha J. Perka a dr. Fr. Schwarzenberga z Chicaga.

V neděli 2. května oslavil náš milý kaplan, farář osady Panny Marie Lurdské své rubínové 40leté jubileum kněžství. Všichni úředníci a členové svazu se účastnili slavných bohoslužeb, jež se konaly v odpoledních hodinách ve zdejším chrámu, zaplněném do posledního místa. Byl jím přítomen i clevelandský sídelní biskup a několik desítek kněží — spolužáků a přátel jubilantových, kteří s ním koncelebrovali obět' mše svaté. Oslava byla pak zakončena recepcí v osadní škole, jíž mimo kléru a mayora města Ralpha J. Perka, bylo přítomno mnoho význačných osobností i delegátů četných českých organizací. Gratulanti, kteří přišli blahopřát vdp. Janu Andělovi, zaplnili zcela prostorné auditorium školy.

Druhou sobotu a neděli v měsíci červnu jsme konali náš každoroční, již 19. poutní zájezd ke sv. Antonínu v Chatham, Ont. Měli jsme letos 2 autobusy. Vedoucím výpravy byla ses. Anna Císařová, která měla na starosti bus od kostela sv. Jana Nep. Bus z Maple Hts. vedla ses. Julie Schánilec.

Třetí neděli v červenci jsme uspořádali Den českých katolíků. V sobotu večer Klub Karlín pořádal přátelský večírek pro přespolní hosty. Přijely početné výpravy krajanů a mládeže z Chathamu, Ont. a od Toleda z Metamora a Assumption, jakož i čs. taneční skupina z Toronta. V neděli dopoledne se konaly bohoslužby v chrámu Páně P. Marie Lurdské. Mši sv. celebrovali dpp. Jan Anděl, Felix Mikula a Pavel Hyvnar, bratr našeho předsedy. Kázal Otec Mikula o eucharistickém kongresu. Chathamská a torontská mládež byla bohoslužbám přítomna v krásných národních krojích. Odpolední ončanská slavnost na nádvoří České síně Sokol na Clark Ave. byla rovněž velmi zdařilá. V národopisném pásmu vystoupila mládež chathamská, torontská a z Assumption-Metamory. Ve dnech 6., 7. a 8. srpna se podílela řada našich členů pod vedením předsedy br. V. Hyvnara a dpp. Jana Anděla a Václava Uhlíře na eucharistickém kongresu ve Filadelfii. Vypravili jsme z Clevelandu jeden bus. Byli jsme účastni Českého dne v rámci eucharistického kongresu. Český den byl v chrámu sv. Petra, kde odpočívá blah. Jan Nep. Neumann. Pro účastníky zůstanou nezapomenutelné slavné české bohoslužby, při nichž koncelebrovali 3 biskupové, 1 opat a přes 60 českých kněží ze všech koutů Spojených států, Kanady i ze Západní Evropy. Anglické kázání měl náš Father Jan Anděl.

V měsíci srpnu na sjezdu S.V.U. ve Washingtonu, D.C., přednášela ses. Anna Veverková o České katolické jednotě Její přednáška vzbudila všeobecnou pozornost. — V září jsme spolusponsorovali svatováclavské oslavy a v hojném počtu se jich účastnili. Konaly se v osadě sv. Rodiny. — V neděli 10. října odpoledne jsme pořádali ve zdejším chrámu Mariánskou pobožnost českých katolíků. Byla velmi pěkná a také hojně navštívena. Pobožnost vedli dp. Jan Anděl, V. Uhlíř a Felix Mikula. Po pobožnosti byla přátelská beseda s občerstvením v místnostech školy.

Poslední neděli říjnovou jsme spolusponsorovali oslavu čs. nezávislosti v České národní síni, jejíž program připravil dp. Felix Mikula a jež je pořádána Krajanským výborem.

Jedním z řečníků byl br. Josef Kocáb, místopředseda České katolické jednoty. Řada našich sester se podílela obětavou prací 28. října v kuchyni síně Karlín, kterou ten den navštívil president Spojených států Gerald Ford. Byla to historická událost, protože to bylo poprvé, kdy americký president navštívil českou síň. Na přípravách a celém průběhu presidentovy návštěvy síně Karlín měl lví podíl náš předseda br. Václav Hyvnar.

Distriktní svaz a jeho úředníci i členové v duchu krásné a slavné 60leté tradice spolupracovali a pomáhali na všech úsecích zdejšího krajanského dění, jak náboženského, tak národního a přispěli svou prací všude, kde byli o to požádáni. Naši úředníci a členové působí a zastávají funkce hlavně v Č.K.J., ve spolcích svých farností, ve výboru svatováclavských oslav, v krajanském výboru, v místní odbočce SVU, v Sokole. v plesovém výboru Čechů a Slováků a v řadě dalších organizací.

Vstupujeme do významného roku: Zahajujeme nové sedmé desetiletí svazové práce v české Americe — a jsme na prahu roku, v němž bude kanonisován prvý světec Ameriky — Jan Nepomuk Neumann, rodák z jižních Čech. Obojí nás jistě může naplnit radostnou hrdostí, ale musí nám být i důvodem k vážnému zamyšlení o naší zodpovědnosti a povinnosti vytrvat v obětavé a svorné práci. Za tu naši další práci, za naše snahy a dobré úmysly, necht' se připomlouvají svatí patronové čeští a vyprošují nám hojnost Božího požehnání, a dar Ducha svatého.

Václav Hesoun, tajemník

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci

The DUMPLING HOUSE

4109 S. HARLEM AVE. STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.

Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer. V sobotu zavřeno.

Srdečně Vás zve

MARIE ČIHULOVÁ

Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít. Tel.: GU-4-9633

In memory
of my dear fiancé

Frank Fronek Jr.

who departed
his loved ones
on February 18, 1975

Although you are sleeping
and heaven holds you close,
these are a few of the things I value most —

The happy hours we shared,
knowing that you really cared.
Our special plans, our laughing, and our weeping.
Although you are sleeping, my love,
and my thoughts are still of every part of you,

Lovingly Yours,

Melva Henry

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Svou oddanost k papežství projevoval Don Bosko po veškerý svůj život nejrůznějším způsobem. Jako lidový spisovatel a redaktor sbírky "Katolické čtení" psával velmi rád životopisy papežů. Mimo to vydal v 8 svazcích, nadepsaných "Životy papežů prvních století", životopisy 21 papežů prvotní Církve. Roku 1859 vydal Církevní dějiny, ve kterých vyprávěl katolické mládeži o civilisační činnosti papežství.

Roku 1859 odtrhly se od papežského státu italské kraje, zvané Legace, a připojily se k jednotné Itálii. Papežský stát utrpěl ztrátu citelnou. Don Bosko projevil v listopadu toho roku milovanému papeži vroucím listem svůj hluboký soucit a těšil papeže poukazem na všechno dobré, co se v Církvi v dobách pohnutých podařilo vykonat horlivou činností v Piemontě. Pius IX. poděkoval Donu Boskovi srdečným listem z ledna 1860. Otcovský list papežův rozradostnil Dona Boska a jeho přátele nad pomysl. Dubnový sešit "Katolické čtení" přinášel široké veřejnosti překlad papežského listu. Nepřátelé čichali hned zradu. Podezřívali Boskův ústav, že je chniskem papežských spiklenců, stýkajících se tajně s vypuzeným turinským arcibiskupem, s papežem a s jesuity. Podezření vyvrcholilo dne 26. května a 9. června sedmihodinovou a velmi trapnou domovní prohlídkou salesiánského oratoria. Vojsko obstoupilo dům, policisté odvedli učitele z tříd a prohlédli kdekterý koutek v domě, od sklepů až po podstřeší, vyhrabali ze stolků všechny popsané papíry a pročítali si je, vysypali i koše na papír, není-li v nich odhozeno něco závadného, podrobili žáky ve třídách křížovému výslechu a donucovali je hrozbami i sliby, aby jen aspoň něco našli proti Donu Boskovi. Ale všechno pátrání nemělo toužebného výsledku. Našli jen překlad uveřejněného dopisu papežova, a mimo to se jim zdál tuze klerikálním opsaný citát ze sentencí císaře Marka Aurelia! (pohanského císaře římského z 2. stol. po Kr.).

Konec prohlídky dopadl žertovně i vážně. Don Bosko poručil donést láhev vína a přit'ukl si s policisty na zdraví. Potom je pozval k sv. zpovědi. Pět z nich skutečně se brzo vyzpovídat přišlo. Don Bosko vyprávěl o prohlídce s úsměvem a radoval se, že směl za svého dobrodince a vůdce, milého Pia IX., trpět.

Dona Boska velmi bolívalo, že velký počet italských biskupství bylo po mnoho roků neobsazeno. Čtyřicet pět biskupů žilo ve vyhnanství, osmnáct nových bylo sice papežem jmenováno, ale vláda nedovolila, aby se ujali biskupství, mnoho biskupů pomřelo a jejich diecése zůstávaly osiřelé. Jen v Piemontu nebyl patnáct roků žádný nový biskup jmenován.

V kapitole následující se dovíme, co všechno podnikl Don Bosko u státních úřadů, aby biskupské stolce nezůstávaly na velkou škodu věřících neobsazeny. Zde vzpomínáme obětavosti, s jakou vykonával úřad vyjednávače mezi Vatikánem a Kvirinálem, nesčetných cest a hodin, které ztrávil v předpokojích různých úřadů nebo ve vyčerpávajících rozhovorech. Jisté týdny v roce 1871 bylo Dona Boska téměř neustále vídat v ministerských písárnách nebo ve vatikánské Cancellerii. Nakonec mu poručil Pius IX., aby spolupracoval o sestavení biskupských kandidátů. Byla to pocta veliká, ale zároveň velmi těžká a nepříjemná. Don Bosko by se jí rád zbyl, ale rozkaz papežův byl mu rozkazem, kterému všechny osobní důvody musily ustoupiti.

Když 8. prosince roku 1869 byl zahájen všeobecný církevní koncil vatikánský, tušil Don Bosko, že by snad mohl v zákulisí sněmovním nějak zasáhnout do historických rozprav, které předcházely prohlášení článku víry o papežské neomylnosti. Přijel tedy 20. ledna 1870 do Říma. Texty sněmovních výnosů neprojednávaly se tolikc ve slavných shromážděních sněmovních v chrámu svatopetrském, v lodi sv. Processa a Martiniana; o nich se pilně hovořilo i v soukromých společnostech, tu a tam se scházejících, v salónech římských knížat, v redakci Civilità cattolica, v pokojích kuriálních kardinálů a vůdců různých skupin. Ve své knize "Rome pendant le Concile" popisuje Louis Veuillot svým živým, takřka malujícím perem velmi jemně všechnu tichou, skrytou a plodnou práci sněmovní, která byla vykonána v římských salónech, v klášterních prokuraturách, v obydlích kardinálských a patricijských a také v redakcích. Dona Boska jeho předtucha nezklamala. Prohlášení článku o neomylnosti papežské naráželo u některých sněmovníků na odpor. Početná a významná skupina biskupů, vedená slavným biskupem orleánským, Mons. Dupanloupem, dokazovala velmi výmluvně nevčasnost dogmatu. Jejich opatrnost, naučená od stárncucích svobodomyslníků, jim radila počkat s prohlášením dogmatu až udeří vhodnější hodina. Ke skupině té patřil i piemontský biskup ze Saluzza, Mons. Gastaldi, který se později na návrh Dona Boska stal arcibiskupem turinským. Don Bosko navštívil Mons. Gastaldiho a přesvědčil jej o neomylnosti papežské důkazy tak pádnými, že biskup se cdtrhl od oposičníků a hájil v plenární schůzi sněmovní navrhované dogma tak skvěle, že zmátl své dřívější druhy.

Don Bosko nepochyboval, že návrh dogmatu o papežské neomylnosti zvítězí, zjevily mu to jeho zvláštní sny z 5. na 6. ledna. Považuje sny ty za poselství nebeské, popsal je a poslal Piu IX. Slova Boskova jsou trochu sibyllinská, ale jsou jasná, a ukazují dostatečně na překážky, které se stavěly dogmatu o papežské neomylnosti do cesty. Uvedeme několik vět na ukázku: "Nebeský hlas k pastýři pastýřův. Vcházíš se svými rádci do velkého shromáždění, ale nepřítel dobra bude také v pilné práci. Utká proti tobě kdekterou pletichu, naseje mezi tvé rádce nesvornost a vzbudí proti tobě nepřátele i mezi tvými syny. Mocnosti tohoto světa vychrlí oheň a znásilní strážce zákona, vkládajíce jim na jazyk svá slova, ale nezvítězí. Ano, uškodí samy sobě nejvíc. Ty však pospíchej! Jestliže nebudeš moci rozřešit nesnáze, jednej rychle, jestliže narazíš na překážky, běž jen kupředu. Vytrvej, dokud nebude hlava bludařské hydry rozdrcena. Čin ten otřese zemí i peklem, ale uklidní svět a všichni lidé dobré vůle zaplesají. Tvé dny letí, tvé roky ubíhají k svému konci, ale velká Královna zůstává neustále tvou pomocí. Dnes jako včera bude cna magnum et singulare in Ecclesia praesidium, velkou a zvláštní záštitou Církve."

Podobné poselství zvěstoval Don Bosko papeži již dříve r. 1858. Když se chystal s Don Ruou na první svou římskou cestu, zavolal si do pokcje za nějakou nutnou záležitostí nejlepšího ze svých žáků, malého Dominika Savia, jehož beatifikační proces ted' rychle postupuje.

"Pojedete do Říma, důstojný pane?" tázal se hoch.

"Ano, pojedu do Říma."

"Ach, jak rád bych jel s vámi!"

"Pročpak?"

"Abych mohl mluvit s papežem. Řekl bych mu, aby i při tisícerých souženích, jež jej očekávají, neustával pečovati zvláště o Anglii, nebot' Pán Bůh připravuje v tomto království velké vítězství Církvi katolické.

"Odkud to víš?"

"Řeknu vám to, ale neopakujte to před jinými, smáli by se mi. Nedávno přišla na mne při díkůčinění po svatém přijímání neobyčejná roztržitcst. Zdálo se mi, že patřím na širou a tmou zahalenou pláň. Chodilo po ní plno lidí tápajících, jako by bloudili. Jeden z nich, mně nejbližší, pravil mi, že vidím Anglii. A spatřil jsem pak papeže Pia IX., oblečeného v roucha papežská, kráčejícího s rozžatou pochodní v ruce k té zatemnělé pláni. Čím více se přibližoval, tím víc temnoty mizely a na pláni se rozsvětlovalo jako ve dne. Svítící pochodeň, pravil mi opět onen hlas, znamená víru, která musí ozářit Anglii."

Don Bosko vyprávěl vidění Saviovo Piu IX. Papež hleděl na něj upřeněji a upřeněji, a pak řekl: "Vzkaz toho hocha a jeho vidění mě povzbuzují, abych ještě energičtěji pracoval o návrat Anglie do Církve. Ale poslouchejte, Done Bosko, vám nebylo nikdy způsobem toho druhu nic sděleno, co vás přimělo, abyste se staral o podniky, které jste nezaložil?"

Otázka tak nenadálá překvapila Dona Boska a donutila jej, aby řekl pravdu, a vyprávěl papeži o svých nejvýznamnějších snech.

"Víte co, ty sny popíšete podrobně, jak jste je snil," vybízel jej papež. "Zachovejte to dědictví svým synům."

Don Bosko slíbil, že své sny z poslušnosti sepíše, ale nenapsal za devět let, až do své druhé návštěvy u papeže r. 1867, nic.

A ty sny?" tázal se tehdy papež.

"Neměl jsem kdy, svatý Otče."

"Dobře tedy, nyní nevyslovuji pouhé své přání, nýbrž poručím vám, své sny musíte sepsati. Všechna ostatní práce musí ustoupiti práci této."

Nyní Don Bosko poslechl. Rozkazu Pia IX. je salesiánská konkregace vděčna za 6 tlustých osmerkových sešitů, nadepsaných "Paměti oratoria od roku 1835 do 1855", ve kterých popsal světec všechny rozkazy nebeské, ve snách přijaté, a podniky, rozkazy těmi vyvolané.

Pius IX. byl o zvláštních osvíceních, kterými nebe Dona Boska vyznamenávalo, tak přesvědčen, že se ve chvíli velmi důležité řídil pokynem Boskovým. Po průlomu brány Porta Pia všichni radili papeži, aby utekl z Říma, jako v roce 1848, a papež se opravdu návrhem tím zabýval. Žádal však napřed i Dona Boska o radu. Po vroucích modlitbách napsal Don Bosko papeži slova pevná a rozhodná: "Strážce a anděl Izraele musí zůstati na svém místě, na stráži posvátné skály a svaté archy." Kardinál Cagliero, který tento list Boskův opisoval, potvrdil přísežně, že se tak stalo.

Důvěra Pia IX. k Donu Boskovi a zvláštní radost, jakou pocit'oval, když se s ním bavil a jeho pokyny přijímal, přiměly kdysi papeže, aby poctil Dona Boska zvláštní nabídkou.

"Done Bosko, nemohl byste odejít z Turina a usadit se v Římě? Či utrpěla by tím vaše kongregace?"

"Svatý otče, zahynula by."

Papež dál nenaléhal. Svému důvěrnému příteli svěřil se pak Don Bosko, že by se nemohl odhodlat odejít od svých hochů.

Z mnohých a mnohých podrobností, které bychom mohli uvésti, možno uhodnout, že Don Bosko byl ve Vatikáně přijímán víc jako přítel než jako služebník.

Pokracování

ETNICKÝ FAIR V "CENTURY"

Po loňském úspěchu etnického fairu v nově přestavěném obchodním středisku "Century" na 2826 N. Clark Ave. V Chicagu rozhodlo se jeho vedení o opětovném pořádání zpěvních, hudebních a tanečních vystoupení národnostních skupin v tomto dnes již dobře známém středisku elegantních obchodů i letošního roku. A tak od začátku února v "Century" probíhá etnický fair, na kterém jsou zastoupeny různé národnostní zdejší skupiny a který již navštívil velký počet diváků. Sobota a neděle tohoto týdne jsou jeho posledními dny. Vystoupení různých národnostních skupin začíná po oba dny v 1 hod. odpoledne. V neděli 27. února ve 2 hod. odpoledne předvede tu naše národní tance v původních krojích mládež Klubu Domov z NSČK se svými přáteli, která po loňském úspěšném zdejším vystoupení byla do "Century" opět pozvána. Mimo zábavních vystoupení národnostních skupin, má každá národnost na "fairu" i stánek s typickým jídlem svého národa, obzvláště pečiva. Členky Klubu Domov budou v našem stánku prodávat domácí pečivo, které samy s našimi příznivkyněmi k této příležitosti napekly. Některé národnosti mají i stánky kulturní. Upřímně vás zveme, abyste přišli v neděli odpoledne strávit příjemné odpoledne do dnes již populárního obchodního střediska "Century"; při jeho návštěvě můžete ochutnat i některou tu jinonárodní "dobrotu" a hlavně zatleskat a povzbudit naši mládež, která nás tam bude před americkou veřejností representovat. Pro vaši informaci uvádíme sobotní a nedělní program etnického fairu.

Sobota, 26. února: 1:00 — zpěvní vystoupení skupiny Italian Cultural Center Chorus; 2:00 — vystoupení taneční skupiny Minyo of the Midwest Buddhist Temple; 3:00 — vystoupení další taneční skupiny Treasure Chest of Hungarian Culture.

Neděle, 27. února: vystoupení tří tanečních skupin a to: 1:00 — Norwegian Nordic Folk Dancers; 2:00 — **Klub Domov z Národního svazu českých katolíků**; 3:00 — Treasure Chest of Hungarian Culture.

Velmi příhodné parkování je v garáži přilehlé k obchodnímu středisku. Veřejnost je na návštěvu "etnického fairu" co nejsrdečněji zvána. — Pro návštěvníky obchodního střediska "Century" je vstup na etnický fair volný.

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Continued from last issue)

When the rout of the Spaniards was complete, Maceo, the leader of the rebels addressed his allies saying: "Czechs, you brave men, as I hear your country also is not free. It would be unworthy of us to hold you any longer . . . The Cuban people will finish the struggle for their freedom. You however, return to your people and work and fight for the freedom and liberty of your native country".

In a more serious vein the call for volunteers by the American army brought a favorable response in the Czech-American community. In Chicago forty-one men enlisted at a meeting on April 26, 1898, which was held to recruit men for a Czech regiment. A few days later the Chicago papers urged the formation of an all-Czech Zouave company of men between 18 and 25 years of age. Early in May the Sokols gathered at the Pilsen headquarters to establish a military unit after the style of the Chicago German gymnasts who already had a large number of men in training. The example of Chicago was followed by other Czech-American centers. In most cases the volunteers were sons and grandsons of immigrants of second and third generations of Czech-Americans. Long after the war was over the same enlisted for duty in the Philippines to fight Aguinaldo.

The effect of the Spanish War on Czech-American life was evaluated by the Svornost. This said that the conflict brought a sense of greater unity and understanding among the various nationalities of America. The latter learned how they might secure recognition from the old stock in the nation and contributed to the success of a task which Europe then doubted the States could achieve. The fact that apparently America did not go to war for aggrandizement but rather to help another people win freedom, raised the prestige of the Americans not only in the eyes of the recently emigrated aliens but also in the minds of their compatriots across the Atlantic. Czech volunteers returning as victors were greeted by the Chicago community in a public rally which took place early in May, 1899. Like the Civil War veterans of more than a generation ago, but in far greater numbers. Those who fought to free Cuba organized their Czech veterans associations throughout the nation. In Chicago the Czech-American Camp Number 30 of the Illinois War veterans in 1911 still boasted of fifty-two members.

The most positive force of acculturation for denizens of the Czech-American community was naturally its basic social unit — the family. Its members in a child-parent relation brought together under one roof the new and the old and cultivated a dual way of life which for purposes of mutual understanding between the two generations demanded a rational compromise. While the parents, representing the first generation of Czech-Americans could find occupation and social fulfillment in the protective walls of the ethnic enclave, the same was not true for the child. It was exposed to forces of Americanization on too many occasions and even in such conservative institutions as the parochial school, designed to perpetuate the traditions of the fathers and yet unable to escape altogether the new way of life because of the major proportion of its curricular subject matter.

The education of the child was a vicarious source of assimilation for the older generation, irrespective of what barriers to such a process some of the highly ethnically minded parents might raise. The child brought home new values, insights, and ideals, learned at school and from its associates. Thanks to their pragmatic nature many such contributions found acceptance as normal ways of thought and behavior by older members of the family. The child likewise acquired a store of words and idiomatic expressions which through daily repetition affected the entire community thus giving rise to a jargon unique to the Czech-American community and modifying not only its conversation but also the printed word in the daily and periodic press.

The influence of the young on the cultural orientation of the old continued and increased when those who once were children became adults. Diet, mode of dress, and new ways of recreation and living took over the Czech home and the community. One time criteria of physical and cultural life eventually became objects of toleration by those who approached an almost complete adjustment to their American milieu. Institutions which once served the purposes of the older generation lost importance and bearing. For example, beginning with the 1890's those who had grown into adulthood in the States were prone to abandon Czech benevolent societies to their fate as congregations of "old timers" and seek membership in native or American fraternal unions. What attracted many of the defectors were secret initiation rites and rituals which somehow were identified as marks of Americanization and acceptance by the "in" group. The first fraternals into which Czechs entered were the Knights of Pythias and the Odd Fellows. In the 1890's and 1900's these were followed by the Masonic Order, Catholic Foresters, Elks, Knights of Columbus, American Woodmen, and others. Every larger Czech settlement of 1914 had its prospering lodges of non-Czech origin. In Cleveland the Palacky Lodge of the Knights of Pythias boasted of a membership of 750. In Metropolitan Chicago the Odd Fellows and their affiliates, the Rebekahs had several units. The strongest of these were the Palacky Lodge of almost 100 members and the Rebekah Libuse Lodge, whose roster of women vied with that of the men's group.

(To be continued in next issue)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

BEHIND SOVIET CIVIL DEFENSE

It is estimated that the Soviet Union is spending more than $1 billion a year on a massive civil defense program embracing every Soviet citizen. The civil defense program of the United States has become a relic left over from World War II. When President Kennedy proposed a program of bomb-shelters early in 1960, he was laughed out of Congress by the nation's news media.

What is behind the massive Soviet civil defense program? It is apparent that Kremlin leadership no longer accepts the theory that no nation could survive a major nuclear war, and they are preparing to survive. It also follows they no longer accept the theory that any nuclear war is "unthinkable."

When the Civil Defense Sub-Committee of the U. S. House Committee on Armed Services held hearings on 1977 defense spending authorizations, they heard testimony from the nation's foremost experts on civil defense as well as the results of nuclear war.

This is the comparison. Suppose the Soviet Union attacks the United States with every nuclear weapon in its arsenal. Then suppose the United States launches a retaliatory attack against the Soviet Union with everything it has to throw at them. What is the result in view of the present civil defense preparedness of the two nations?

The United States would lose 57 per cent of its total population, or approximately 112 million people. The Soviet Union would lose 2 per cent or approximately 6 to 20 million people. The United States labor force surviving would be approximately 43 per cent. Only 27 per cent of U.S. manufacturing industry would escape with light or no damage. Perhaps 50 per cent of electric power, raw materials, and transportation facilities in America would survive.

Seventeen of the 50 federal government agencies with 22 per cent of their employees would survive, and Governors and principal elements of 20 of the 50 state governments would survive. It would take from 60 to 90 days to restore operation of the federal government and some 6 years to effect a civil recovery to the 1965 per capita level of production. But . . . America would survive.

On the other hand, with the civil defense program of the Soviet Union fully effective, the Soviet Union would lose less than 5 per cent of her total population in the primary attack, would lose only 10 per cent to 25 per cent of her major industries.

In short, the study undertaken by the U.S. Defense Civil Preparedness Agency revealed that nuclear war is survivable by both the USSR and the United States . . . the Soviet Civil Defense Program, however, is much farther advanced than that of the United States at this time.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

SCHOOL IN LITHUANIA IS A FACTORY OF INDOCTRINATION & DENATIONALIZATION

Party Discussion on Education

The imperative need for strengthening the "activity of the Party organizations in schools" was emphasized at a round-table discussion of educators, parents, and propapandists. The discussion was organized by the Communist Party's theoretical organ, **Komunistas**. As reported in the August 1976 issue of the monthly, the discussion underscored the function of schools as indoctrination factories and downgraded the right of parents to have a say on the education of their children. Excerpts from the discussion follow.

"Party Leadership" for All Work in School

"Work in schools is of an ideological character. One of the main tasks facing the teachers who are Communists is to strengthen in influence of the Party in the (teachers') collective and so provide party leadership in all areas of work in school... There are still instances of laxity, apathy, passivity..."

More than one half of the teachers were graduates of the night university of Marxism-Leninism or were attending it now. "Sometimes, however, the comrades take an easy way — they fail to read the required classics of Marxism-Leninism."

Humanities — Main Target

As regards the "improvement of the students' communist education, our main attention is focused on the classroom lesson. Our party organization is constantly interested in the organizing and structuring of a lesson. Special attention is paid to the teaching of humanities..., where more than in other subjects the student can be taught to evaluate life from party positions..."

"Incorrect" Opinions Among Teachers

"It is very important that the Party influence be felt in the teachers' collective... Is it any secret that conflicts sometimes arise and incorrect opinions are heard in the teachers' collective as well?..."

Religion Still a Factor

"A poll of graduating high school students organized in Kaunas several years ago demonstrated that an absolute majority of them are atheists. Yet this should not unduly relax the teachers who belong to party organizations. Religion still manifests itself in the consciousness of a certain portion of students."

Students Must Be Turned Into Active "Atheistic Propagandists"

"...In trying to solve the questions of atheistic education, the Party organizations must make a qualitatively new step. Our task should be to educate the students as active atheistic propagandists and to direct them toward ideological struggle. If we want to strengthen the atheistic work in schools, let us perfect the atheistic education of teachers.

Education of Children — "Not Private Affair of Parents"

"If we want to raise militant atheists, we must consider all factors conditioning the formation of the students' world view. This means, first of all, the influence of the immediate environment, the family. There are still families in which one or two parents are believers or go on observing religious holidays... As practice indicates, the first place in the hierarchy of authorities belongs to the parents who are specially important educators of the young generation, shapers of its world view.

"We shouldn't allow the influence of some families to cripple young, green saplings. The school and the educators can and must accomplish a lot in this area... A family is not a citadel but a cell of society, and the **education of children is not a private affair of the parents. More than that,** what's at issue here is not only the children, but also the atheistic education of parents and the formation of their world view.

"...If we are convinced that parents are incorrectly influencing their child and are acting poorly toward him, then we say it openly. And it's not terrible at all if the child knows the educator's position... That doesn't contradict societal norms. If people begin to conduct their personal lives in such a manner that the interests of society are damaged in such sensitive area as the education of children, then their behavior is no more their personal affair."

Knowledge of Russian — Key Requirement

"The knowledge of Russian language creates the possibilities of communication with representatives of all Soviet peoples... Therefore, at the present stage of development of our society, **the knowledge of Russian has became the requirement for each Soviet man.** It is especially important that the studentry learn it properly... The 17th Congress of the Lithuanian CP has indicated that an improvement of the student's linguistic culture is imperative to that they know not only Lithuanian perfectly, but Russian as well."

Denationalization Demanded

"Bourgeois propaganda is taking advantage of the shaper ideological struggle and trying to influence the young. Also, the hatred toward other nations and distrust of them, inculcated during the rule of the bourgoisie, left certain traces in the mentality of some people. Sometimes, they influence children. And so it happens that an alien note is heard in the words of some students. Usually it is bragging, excessive pride towards people of other nationality, attempts to attribute the country's achievements to one's own city or nation alone. (Translated from the Soviet jargon, this means resistance to Russification and the self-assertion of Lithuanian patrotism. Ed.) The best antidote to such **manifestation of nationalism** is... **cultivation of internationalism** (i.e., subservience to Russia. Ed.), **patriotism** of the all-Soviet variety. Ed.), **love of one's native country** (in the Moscow-approved way. Ed.), the **entire Soviet Fatherland**... It is imperative to strengthen the connections with schools where Russian is the language of instruction. Greater attention must be paid to military patriotic education, to promotion of the military professions.

LITHUANIANS SET UP HELSINKI MONITOR GROUP

Moscow Western Correspondents Report

Five Lithuanians have announced (on December 1976) in Moscow they have set up a group to monitor observance of the Helsinki Declaration in the Baltic Republic. They also made charges of repressive measures against the Lithuanian catholic church.

The group is linked with a similar body set up by dissidents in Moscow last May, which has issued a series of reports alleging Soviet violations of human rights sections of last year's European security accords signed by 35 states in Helsinki. The accords include a call for religious freedom.

At a press conference in Moscow, Lithuanian religious activist **Viktoras Petkus** read a statement asking Helsinki signatories to remember that the modern status of Lithuania (as a Soviet Republic) was established as a result of the entry of Soviet troops into its territory on June 15, 1940.

The statement asked the countries therefore to pay special attention to the observation of human rights in Lithuania.

Other members of the Lithuanian group were named as Etian Finkelstein, a physicist and Jewish activist, Father Karolis Garuckas, a senior priest in a village in East Lithuania, Tomas Venclova (a noted poet), and Ona Lukauskaité-Poskiené (writer and veteran of Soviet labor camps).

In a report issued jointly with the Moscow group, the five charged that the Lithuanian government had violated the Helsinki principles by banishing two bishops, Julijonas Steponavicius and Vincentas Sladkevicius, to small villages outside their dioceses.

In Another report, the group claimed that a new law subjecting religious societies to strict control by the secular authorities also violated the Helsinki documents.

They said in a third document that two men, Jonas Matulionis and Vladas Lapienis, were arrested in the Lithuanian capital Vilnius on October 19, and had been charged with duplicating and distributing religious and "slanderous" literature.

LITHUANIA

is situated at the southern end of the eastern coast of the Baltic Sea, right at the European continent's geographic center. It emerged as a unified state in the early decades of 13th century and became internationally recognized as the Kingdom of Lithuania in 1251 A.D.

After centuries of vast expansion eastward and southward, in 1569 Lithuania became a partner in the Polish-Lithuanian Commonwealth, which lasted till 1795 when it was partitioned between Austria, Prussia and Russia. Lithuania fell under the Russian rule.

Lithuania succeeded in re-establishing its independence in 1918, at the end of World War I, but was occupied again in 1940 by the armed forces of Russia, now known as the Soviet Union. It has been held in Soviet bondage since then.

Population:

as provisionally estimated for January 1, 1975: 3,290,000;

as estimated in the same area on January 1, 1939: 3,215,000.

CZECH MASS
EVERY SUNDAY
at St. Procopius
in Chicago,
at 10:30 A.M.
with Hymns and
Sermon in Czech

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

"GOOD JOE" of the Year Honoring
HOWARD KOUBA

Saturday, March. 19, 1977
Feast of St. Joseph

* Corned Beef & Cabbage by John Macek served from 6:30 to 9:00 P.M.
* Music by Lad Pobuda from 7:30 P.M.
* Call: 883-4760. — Donation: $4.25.

THE CLEVELAND DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
is sponsoring it's annual

CARD and BUNCO PARTY

on Sunday, March 13, 1977 at 1:00 P.M.
at Our Lady of Lourdes Auditorium,
3398 EAST 55th STREET, CLEVELAND, OHIO

- Donation: $1.50
- Contact Mrs. Ann Cisar: 641-0714

SUNDAY, FEBRUARY 27th
THE KARLIN HALL BUILDING FUND
will benefit from a

DUCK & DUMPLING DINNER

catered by Czech Master John Kubasta.

- Serwing will be from 1:30 to 4:00 P.M.
- Egon Zizka will play for dancing beginning at 2:30

Reservations may be had from the Secretary of the Hall Joe Kocab at 883-4760.